

Härstedt glömde Bendéus råd i Rio

OS-dramat
1956 på
Järvafältet

ORDFÖRÄNDEN HAR ORDET:

Höjdare om svenska OS-missar

Jag vill inleda den här ledaren med att hälsa vår nya redaktion hjärtligt välkommen till SOF:s verksamhet. Vid vårens årsmöte valdes Sten Feldreich in i styrelsen och vid styrelsemötet i maj fick Sten uppdraget att forma en ny redaktion för SOF Bulletinen efter Thord Eric Nilsson som med den äran ensam skött redaktörsuppdraget under de senaste 10 åren.

Sten tog sommaren på sig och vid SOF-styrelsens styrelsemöte 30 augusti kunde han presentera följande: En grupp har bildats, bestående av Pär Lodin, lay-out, och Göran Löwgren, som ska fungera som bollpank/redaktör tillsammans med Sten Feldreich. Alla tre är rutinerade journalister och vi ser fram emot ett givande samarbete de närmaste åren.

Så har vi upplevt ytterligare ett olympiskt spel, i Rio de Janeiro. Sydamerikas första OS någonsin. Det blev ju ett bra OS för svensk del med guld både i inledningen och avslutningen av spelen. Där i mellan ett antal silver och bronsmedaljer. De flesta av våra duktiga kvinnliga olympier. För egen del blev det lite splittrat beroende på var jag befann mig. I sommarstugan fick jag lita till Radiosporten eftersom Viasats sändningar inte gick att se. Men när jag besökte släkt i Skåne fick jag anledning att gå upp mitt i natten och se Sarah Sjöström vinna både guld och silver. Och Sveriges andra guld genom Jenny Rissveds i mountainbike såg jag i direktsändning hemma i Axelsberg. Vilken härlig triumf! Kanske inte oväntat för "förståsigpåare" men för mig och säkert massor av andra OS-fans kom guldlet som en enormt kul överraskning och en fin avslutning på OS. Det blir kul att följa unga Jennys karriär framåt nästa OS där vi också tror att Sarah skördar fler OS-medaljer.

Men SOF är ju en idrottshistorisk förening och idrottshistoria ska vi ägna oss åt när vi torsdagen den 17 november samlar våra medlemmar för traditionell hösträff. Vi ska diskutera något som vi svenskar är duktiga på, att förlora kampen om att få arrangera olympiska spel. Falun, Östersund och Stockholm har ett antal gånger förgäves försökt övertyga IOC-pamparna om att lägga OS i Sverige. Nu är Stockholm på nytt intresserat av ny OS-kampanj för vinter-OS 2026. Vad kan vi lära av historien?

Lars Liljegren, SOF-medlem och styrelseledamot i Svenska Idrottshistoriska Föreningen, SVIF, har till en paneldiskussion lyckats trumma ihop ett gäng betydande män som på ett eller annat sätt var engagerade under senaste OS-kampanjen för sommar-OS i Stockholm 2004 eller som kommer att bli viktiga för en svensk OS-kampanj för 2026. Herrarna är Göran Långsved, ordförande i "Stockholm 2004", Olof Stenhammar, VD i "Stockholm 2004", f d finansborgarrådet i Stockholm Mats Hulth, Olof Öhman, tidigare idrottsdirektör i Stockholm, RF:s nye generalsekreterare Stefan Bergh samt en representant för Sveriges Olympiska Kommité, SOK.

Den formella inbjudan till hösträffen finner ni längre in i SOF Bulletinen. Arrangemanget är ett samarbete med Svenska Idrottshistoriska Föreningen och Riksidrottsmuseet där träffen och paneldiskussionen äger rum. Jag hoppas att många SOF-medlemmar tar tillfället i akt och kommer till hösträffen för att dels träffa gamla vänner, dels ta del av information och diskussion kring Sveriges OS-kampanjer.

Håkan Sundström

SOF- **bulletinen**

*Organ för Sveriges
Olympiahistoriska
Förening.*

*Bildad 3 mars 1986.
Nr 3 2016*

(109 från start)

*Redaktör och
ansvarig utgivare:
Sten Feldreich
sten.feldreich@
gmail.com*

Layout: Pär Lodin

*Tryck: KPH Uppsala
Nästa nr utkommer den
15 december*

*Välkomna med bidrag
senast den 15 november*

Detta nummer innehåller

2	Ordförandens ord
<i>Håkan Sundström</i>	18-21	OS-dramatiken på Järvafältet
<i>StenFeldreich</i>
3	Adresser

Innehåll mm | 22 | Stevensons practical joke
<i>Mats Taxén</i> |
| 4-7 | Bendéus råder Härstedt
<i>Hans Brattberg</i> | 23 | Medlemsnytt
<i>Mårten Hougström</i> |
| 8-9 | Sune Sylvéns krönika | 24-39 | Den olympiska familjen jubilarer och avlidna
<i>Tommy Wahlsten</i> |
| 10-13 | Göteborgs samlarmässa
<i>Mats Taxén</i> | 40 | Inbjudan till SOF:s hösträff |
| 14-17 | Bit för Bit
<i>Lasse Sandlin</i> | | |

SOF:s styrelse

SOF:s plusgiro 54 14 10 - 7
Årsavgift 2016: 250 kr.

Föreningens adress:

c/o Håkan Sundström
se nedan.

Ordförande:

Håkan Sundström,
Selmedalsvägen 72 III,
129 37 Hägersten
Tel: 08-88 68 17 (b); 070-
347 44 28; E-post: hakan.
sundstrom@telia.com

Ledamöter:

Py Börjeson

(sekreterare)
Vansövägen 41, 125 40 Älvsjö
Tel: 08-99 18 65 (b); 076-110
66 22. E-post: pyborjeson@
gmail.com

Sten Feldreich

(redaktör)
Garvargatan 11,
112 21 Stockholm
Tel: 08- 618 56 34 (b); 070-763
10 53. E-post: sten.feldreich@
gmail.com

Christina Haarlem

(klubbmästare)
Smedsbacksgatan 3B, 115
39 Stockholm Tel: 08-791 97
51 (b); 073-590 54 76 E-post:
christina.haarlem@bredband.net

Mårten Hougström

(medlemsansvarig/vice ordf)
Mäster Simons väg 24,
170 66 Solna
Tel: 08-655 86 19 (b) 070-
565 37 55, E-post: marten.
hougstrom@bredband.net

Äcke Ohlsson (kassör)

Blommensbergsvägen 178,
126 52 Hägersten
Tel: 0765-44 75 08, E-post:
acke.ohlsson@stff.se

Lars Tegner (bibliotekarie)

Johannes plan 1,
1138 Stockholm
Tel: 0721-52 97 10; E-post:
lars.tegner48@gmail.com

SOK:s representant:

Utses senare

Hedersordförande:

*Ture Widlund Torsgatan 56,
113 37 Stockholm
Tel: 08-34 14 02, E-post: ture.
widlund@bredband.net*

Hedersmedlemmar:

*Ove Karlsson Gösta Ekmans
väg 5, 129 35 Hägersten
Tel. 08-646 39 55, E-post:
oveok@outlook.com*

*Thord Eric Nilsson
Hjortronvägen 19, 831 62
Östersund. Tel: 063-512433
(b); 070-5124335;
E-post: ThordEric.Nilsson@
mittmedia.se*

Revisorer:• Birger Fält,
Vetevägen 2, 145 68
Norsborg, Tel: 08-53170303,
070-5757423, birger.falt@
bredband.net
Anders Johrén, Växlarvägen
77, 170 63 Solna, Tel: 08-
839291; anders.johren@
utbildningssekonomi.se

Bengt tackade nej till OS 1968 Han rådde Axel att bli ”lite arg”

– Det är bra om du kan vara lite arg. MAI:s hedersordförande Bengt Bendus (f.1944) ger diskuskastaren Axel Härstedt (f.1987) ett gott råd inför stundande OS i Rio 2016. Tre dagar tidigare har Axel överskridit kvalgränsen till OS i Tokyo med en dryg meter och noterat 66,03.

Som åhörare ler jag men tiger. Ricky Bruch (1946–2011) berättar i memoarboken ”Gladiatorns kamp” hur det gick till när Bengt i en prestigefylld duell mot honom den 17 juli 1969 stötte den 7,2 kilo tunga kulan nästan 20 meter – exakt 19.87. En halv meter längre än den segrisse Ricky. Bengt var inte ”lite arg” – enligt Ricky var han ”fylld av adrenalin” (dvs FLY F-B-D på oren svenska.).

I sin sista stöt hade Ricky tagit ledningen med 19,31 – hans livs näst bästa stöt dittills. Varpå hans tränare Kurt Alexandersson – Alex kallad – vände sig mot Bengt:

Ricky Bruch.

– DÄR SER DU VEM SOM EGTENLIGEN ÄR BÄST!

Och Ricky fyllde på:

– Mej slår du inte i första taget!

– Jag tackade Alex efteråt, men jag är inte säker på att han uppskattade det, säger Bengt 47 år senare. Och visar med handen när vi passerar Malmö idrottsplats.

– Där inne var det. MAI hade ordnat en distriktstävling, regnet duggade och det var visst inte fler än 200 som såg på.

Bengt torde vara den ende svenske friidrottare som tackat nej till OS – om man inte räknar Zlatan Ibrahimovic. Han hade klarat den officiella kvalgränsen till Mexico City 1968 – 18.40 – men satt upp en högre för sig själv. Minst 19 meter – annars ansåg han det meningslöst att åka.

Han vann Finnkampen på 18,95 – men var omutlig mot sig själv. I stället stannade han hemma och hårdtränade. Man kan säga att hans svenska rekord 1969 förklarar av att han avstod från OS året innan. Rekordstöten betydde att Bengt uppnått sin privata kvalgräns till EM i Aten, men där lyckades varken han eller Ricky nå finalen.

Några dagar efter vårt möte på Malmö stadions kastplan meddelar SOK att Axel, som överskridit kvalgränsen den sista dagen – den 11 juli – får åka till Rio. Han blev själagläd. Och när han väl på plats – till skillnad från Sveriges främsta diskushopp Daniel Ståhl – lyckades ta sig till finalen blev han förstas ännu gladare.

Tiondeplatsen bland de tolv finalisterna – 62.12 – var visserligen 14 centimeter kortare än vad Daniel noterat i kvalet, men

Bengt Bendeus gratulerar Axel Härstedt som tre dagar tidigare klarat kvalgränsen till OS. En glad Axel som bara inte kunde följa Bengts goda råd. Foto: Hans Brattberg

det dämpade inte Axels glädje. Han fyller trettio i februari och har nått livsmål – som att få vara med i ett olympiskt spel och där hamna i tio-i-topp.

Väl hemkommen från Rio frågar jag Axel om han haft någon nytta av Bengts råd att bli ”lite arg”.

– Jag håller med om att man ska vara fokuserad och inte vän med sina medtävlare, för dom ska man ju slå.

Axel kände inte till Bengts personliga kvalgräns till Mexiko 1968. Men om kvalgränsen för diskus till Rio på 65 meter säger han:

– Jag tycker den var rent för hög med tanke på att man gick till final på 62. Jag är glad med det jag presterat.

Axel kunde helt enkelt inte bli ”lite arg”.

Man tycker att han borde ha blivit det när busschauffören under uppladdningen dagen före körde fel tre gånger och han fick tillbringa en och en halvtimme extra i bussen. Eller när brandlarmet sedan väckte honom under natten.

Och om han kunnat bli lika rasande som Bengt 1969 hade det säkert blivit medalj. Trean Jasinskis 67.05 hade varit i fara. Om Axel tangerat sina 66.03 hade det räckt till femte plats.

I Rekordmagasinet nr 28 1967 hade man ett reportage om Bengt Bendeus – som beskrevs som ”en stadig grabb” – 196 cm lång, vikt 120 kilo. Motsvarande mått för Axel Härstedt – 197 cm och 135 kilo. Men eftersom artikeln skrevs före hårdträning- en vintern 1968-69 får man addera några

Axel Härtstedt.

kilo muskler i Bengts fall. Praktiskt taget jämförbara storheter alltså – fast Bengt höll fast vid kulan och Axel lämnade densamma för diskusen.

Själv var jag både skolkamrat och idrottskamrat med Bengt under uppväxten i Växjö. Jag återsåg honom efter tjugo år – hösten 1986: Gjorde då en intervju för nyhetsbyrån FLT med rubriken: ”Minns ni OS-hoppet som hoppade av? Nu basar Bengt för börshus – och MAI”.

Ingress: ”Plötsligt var kulstötning inte kul längre. Bengt Bendeus hade 1969 satt svenskt rekord med 19,87 och var mätt på ära och berömmelse. Att göra som andra och bygga upp sin kropp med anabola steroider bara vägrade han.”

Medvetenheten om pillermissbruk och doping låg i sin träda i slutet av 1960-talet. Ricky Bruch formligen vräkte i sig piller av olika slag – det var ännu inte förbjudet. Bengt kände oro för hur hans kropp skulle reagera, så han ville inte följa exemplet.

Några uttalanden av Bengt i intervjun:

– Så var det problemet med anabola steroider. När brottaren Pelle Svensson trädde fram och sa att det fanns tiotals elit-idrottsmän som använde hormonerna blev

jag tillfrågad. Jag sa, att Pelle tyvärr hade några nollor fel...

– En känd idrottsledare svarade att jag ”med ett magplask” kastat mej in i debatten. Men ledarna levde i det blå. Sanningen var att alla – från maratonlöpare till kastare – använde hormoner då.

– Den stora skandalen kom när Friidrottsförbundet förstod att det var en viktig ingrediens för den internationella idrotten. I stället för att sätta stopp och upplysa om riskernas tog man hit en amerikansk så kallad tränare som reste landet runt och marknadsförde pillerburkarna.

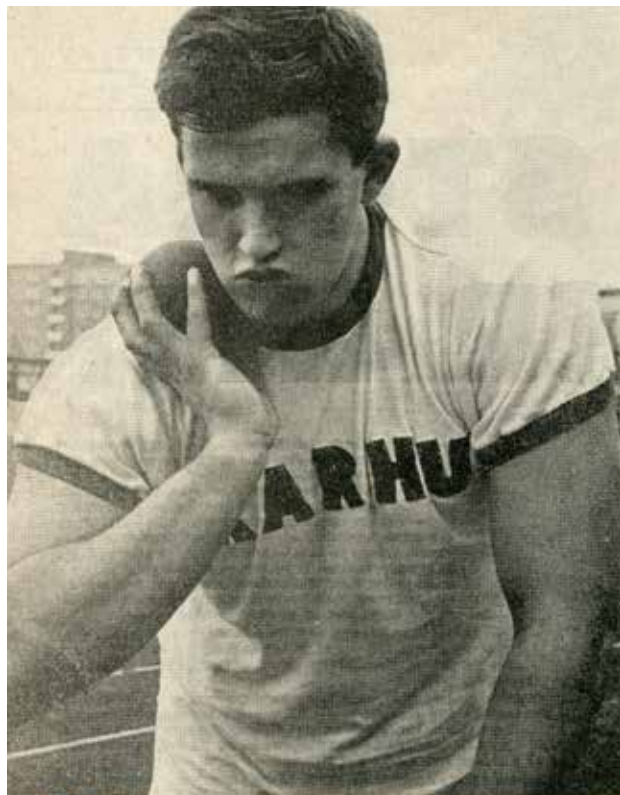
– Nu är problemet – om inte helt borta, så i vart fall reglerat. Det är förbjudet att ta anabola steroider.

Bengt fortsatte som MAI-ordförande, ordnade internationella friidrottsgalor i samarbete med Kvällsposten. Särskilt minnesvärd var nog iDAG-galan 1991 då Sergei Bubka satte världsrekord i stav med 6.10 inför 24.600 jublande åskådare.

I valet och kvalet vid 25 års ålder valde Bengt Bendeus bort den aktiva idrottsutövandet. Han hade studerat ekonomi i Lund och hunnit starta en civila karriär som egen företagare.

Efter åren som MAI-ordförande 1986-94 bestämde sig Bengt för att ”erövra världen” på den civila banan. Hans Bendeus har idag – säger han – 14 procent av världens utomhusreklam. Det handlar om billboard – reklamskyltar – och backlight – bakombelysning.

Bengt driver verksamhet i Förenade arabemiraten, Kenya och Tanzania. Bor i Dubai, gift med Mary från Kenya som han träffade för sju år sedan. Företaget är ”mycket lönsamt” och Bengt – nu som MAI:s hedersordförande – sponsrar generöst klubben friidrottstalanger.

Bengt Bendéus tränar på utgångsställningen, en av de många detaljer som måste klistra hundraprocentigt om det ska bli långt på stötarna.

NU SITTER DE åter en gång med skasmenns rodnad brinnande på kinderna. Alla de som tänkte, tyckte och smäskade och menade, att det är åt helskotta alldeles att hämta upp en svensk kulstötare med ett personligt rekord kring 17 meter till ett förverkliga resultat kring 19 meter.

Och samma personer som, när deras misstro till framtiden inte slog in, i stället slog fast att Bengt Bendéus mäktiga svenska rekord i kula i fjol på 18,69 helt och hållet var resultat av lyckliga omständigheter. En direkt stumpstöt, således.

Vad för de rodnar och – får man hoppas – skäms en smula? Ja, den otydliga MAI-aren den nygifta civilökonomstuderanden vid Lunds Universitet kände nämligen till med 18,58 i sin tävlingsstart för säsongen när Skånes distriktslag mötte Röda Stjärnan i en Pragtävling under pingsten. Bendéus hade alla sina godkända stötar snyggt och pryddigt samlade klart över 18-metersmarkeringen.

Det väckte stark opposition tidigt i fjol värns när det klart, nyktert och mycket lugnt konstaterades av fridrottstränaren Bertil Haxvald i Malmö att såväl Bengt Bendéus, då fortfarande tävlande för IFK Växjö, som Håadeholms AIS' explosive Bengt Christiansson mot säsongslutet skulle vara mogna för resultat upp mot 19 meter...

I juli stötte Bendéus vid tävlingar i sin hemmaring över 18 meter för fjörde gången. Christiansson skulle ha gjort

19 INTE MAX FÖR BENGT

Äntligen har vi fått fram en stadig grabb (vikt: 120 kg, längd 196 cm) i kula som siktar in sig på längder BORTOM 19-meters-strecket. Lagg namnet Bengt Bendéus på minnet. Han kan gå till final i nästa års olympiad och erövra poäng för Sverige...

Snartrenu

SUNE SYLVÉN:

Ingen bryr sig om de som inte är på plats

Efter uppenbar vånda undvek IOK i sista stund att utesluta Ryssland från OS i Rio. Landets friidrottare var redan utstötta på grund av den statligt styrda dopningen, men till slut blev det en hygglig medaljskörd ändå för Putins pojkar och flickor.

Om alla tilltänkta ryska olympier stängts ute hade IOK slagit in på en ny väg: Att diskvalificera en hel nation för brott mot idrottens lagar.

Visserligen har länder tvingats utbli tidigare, men det har främst varit av politiska orsaker. I en tämligen oolympisk anda uteslöts således förlorarna i de två världskrigen vid de första spelen efter uppnådd fred. I Antwerpen 1920 fick idrottare från Tyskland, Österrike, Ungern, Turkiet och Bulgarien inte vara med. Dessa länders idrottare hade lidit lika mycket som segrarmakternas, men medkänsla existerade inte. Pierre de Coubertins ursprungliga tanke om att idrotten skulle ersätta kriget i kampen mellan länderna föll just då inte segrarna i smaken. Tyskland ansågs inte OS-fähigt förrän 1928, eftersom fransmännen ännu 1924 hade väldigt svårt för tyskar. Denna långa påtvingade paus bidrog möjligen till en obehaglig, skadlig utanförkänsla hos tyskarna. Efter andra världskriget uteslöts Japan och Tyskland men redan vintern

1952 fick tyskarna vara med i Oslo, dock först efter ingående individuella nazikontroller.

Apartheidpolitiken gjorde att Sydafrika inte var välkomna 1964 och 1968. Bojkotter av olika slag har varit ett annat sätt att förtunna de olympiska startfälten. Det började 1976 i Montreal, då ett antal afrikanska länder hoppade av i protest mot att ett nyzzeeländskt rugbylag (ej olympisk sport då) varit på besök i Sydafrika. 1980 tog USA:s president Jimmy Carter initiativ till en bojkott av spelen i Moskva och fick med sig bland annat Norge, Västtyskland, Japan och Sydkorea.

Fyra år senare tog Sovjet revansch genom en ganska allmän östbojkott av sommarspelen i Los Angeles.

Amatörhyckleriet försvann 1992

Bojkottivern försvagades sedan och från 1992, då OS öppnades för proffs i en rad sporter, har startfälten varit välfyllda och representativa. Bortsett från främst fotboll och boxning. Strängt taget var det först nu som OS verkligen nådde alla. Länge stördes ju verksamheten av det gotyckliga amatörhyckleriet, som silade mygg och svalde kameler. Små avsteg gav avstängning, medan systematiska proffssystem som det sovjetiska idrottsmilitarismen och

”Ett olympiskt guld innebär alltid något extra, numera även i sporter som golf och tennis, som har flera egna egentligen mycket större turneringar.”

den amerikanska collegeidrotten gavs fritt spelrum. Från 1990 tog andra problem över, såsom den inre korruptionen i IOK, de ökande dopingproblemen och den stigande svårigheten att hitta lämpliga värdstäder.

Inför Rio kom så den ryska dopingskandalen, vilken nog bara de stora optimisterna, tror var en slutpunkt på eländet.

Men även i Rio kom det olympiska filtret i funktion, dvs ingen bryr sig egentligen om vilka som inte var på plats. Så var det under amatöreran liksom under de omfattande bojkotterna. 1980 jublade ryssarna över den sovjetiska överlägsenheten, 1984 gladdes USA åt den massiva medaljskörden. Hemmanationens självkänsla stärktes på båda hållen. Segrarna hyllades genomgående enormt, utan hänsyn till dem som inte kunnat vara med. Ett olympiskt guld innebär alltid något extra, numera även i sporter som golf och tennis, som har flera egna egentligen mycket större turneringar.

Och den som tror att en OS-final är som vilken tävling som helst brukar gruvligt ta miste. OS-magin är inte lätt att rå på.

Inbjudan Stockholms stadion

Välkommen till invigningen av permanenta utställningen Stadion Stockholm 1912, invigningen av Maratonleden med löpning från Sollentuna till Stadion, Öppet hus på Stadion med guidade turer, förtäring, utdelning av nya Stadion- och OS 1912-broschyrer med mera

Var: Stadion, Lidingövägen
T-banestation Stadion samt buss

När: Lördagen den 8 oktober
mellan kl. 11.00 och 15:00

Det behövs ingen föranmälan

Sport- memorabilia

Mats Taxén

Göteborg arrangerade olympisk samlarmässa

Den 13-15 maj arrangerades för första gången i Sverige den internationella olympiska samlarmässan "World Olympic Fair". Det var Göteborgs Idrottsmuseum som bjöd in samlare och säljare från hela världen till den gamla militärförläggningen på Kvi-berg.

Ett 50-tal utländska säljare från 20 länder hörsammade inbjudan och fick sällskap av nästan lika många svenskar.

World Olympic Fair arrangerades för 22:a gången. Premiären var 1994. Där-efter arrangeras den varje år. Elva gånger har det varit i "IOK:s huvudstad" Lausanne, men också i Rio de Janeiro, Söul, Peking, Warszawa, Köln, Chicago, Aten och Bö i Norge. 2015 hölls den i Lake Placid, vinter-OS-orten 1980.

Internationella Olympiska Kommittén står som garant för mässan och ställer upp med lite pengar.

Författaren till denna artikel fanns med bland säljarna. Jag kände mig lite som en katt bland hermelinerna. Jag fyllde mina bord till bredden med böcker och OS-ma-

Autografskrivande olympiern Bernt Johansson blir intervjuad av TT

terial med prislappar på 20-30 kronor, medan mina bordsgrannar lade upp några enstaka medaljer eller bara broschyrer över sina objekt.

Invigningskvällen kom jag i kontakt med en av Europas stora säljare av medaljer och mynt. Han förklarade direkt att inget under 1000 dollar var intressant för honom. Därmed hade jag inte så mycket att erbjuda (!!!)

Olympierna Magnus Wislander och William Thoresson signerar de speciellt framtagna autografkorten.

Han berättade också att han på den förra mässan sålt en olympisk guldmedalj för 75 000 dollar (ca 650 000 kr).

OS-hjälten från 1972, Gunnar Larsson, var på mässan med sina två guldmedaljer. Gunnar har naturligtvis inga planer på att sälja sina medaljer. Men jag såg ändå hur dollartecken glimtade i ögonen när medaljerna värderades.

En olympisk guldmedalj som vunnits med två tusendelar av en sekund har naturligtvis ett speciellt värde.

Bland säljarna fanns stora auktionshus för sportmemorabilia, mynt och medaljer från Tyskland, Schweiz, USA, Kina och Sverige. Avsikten var kanske inte att sälja så mycket utan att knyta kontakter.

Det mest attraktiva i dessa kretsar är

medaljer av olika slag. Under olympiska spel är det inte bara idrottsmännen som får medaljer. Till OS-kongresser och andra möten tillverkas deltagarmedaljer.

På mässan fanns också ett stort utbud av facklor från olika olympiska spel. Vidare såldes autografer, souvenirer, diplom, affischer, biljetter, böcker, broschyrer och frimärken.

Men det allra största utbudet gällde pins. De fanns i jättelika lådor med priser från 10 kronor och uppåt.

Det pågick alltså en stor kommers bordemellan, och de utländska gästerna tycktes mycket nöjda med mässan.

Några av de svenska säljarna var lite mindre nöjda. För arrangörerna hade misslyckats med att få dit en stor allmänhet. På

tre dagar har man bara ca 200 besökare, som betalade en hundralapp var i inträde.

Göteborgs idrottsmuseum är Sveriges enda museum som tillhör Olympic Museum Network, godkänt av Sveriges Olympiska Kommitté. Det innebär bl a förpliktelsen att ha ett stort fokus på just OS. I Norden finns olympiska museer också i Helsingfors och Lillehammer.

– Några av styrelsemedlemmarna hade besökt ”World Olympic Fair” på andra ställen och tyckte det skulle vara roligt att arrangera i Sverige, berättar Lars Rifve, som var projektledare för mässan.

Ett starkt motiv var att profilera museet, och att locka yngre till ett intresse för tidigare olympiska spel.

I november fick man klartecken från ”IOC Culture and Olympic Heritage Commission”, alltså IOK:s kommission för kultur och olympiskt arv.

– Det blev ganska kort tid för förberedelser, men vi har varit en grupp på ca åtta personer som arbetat hårt med inbjudning-

ar, lokaler, hotell, banketten, säkerhetsfrågor, information och att ordna volontärer.

Till mässan knöts två utställningar, Per Bunnstads om OS i Stockholm 1912 och Bo Lundqvists ”Heja Sverige” om svenska idrottsframgångar.

För mässan tillverkades tre olika nummerade pins, en för utställare, en för besök-

Invigning: Roman Babut (AICO President), Lars Rifve (22nd WOCF Project Manager), Stephanie Coppex (IOC), David Lega (Gothenburg Deputy Mayor), Hans Elbel (Manager of Gothenburg Sports Museum), Yasmin Meichtry (IOC) and Patricia Reymond (IOC).

kare och en för utställare. De har alltså ett eget samlarvärde.

På plats fanns också Svensk Filatelistisk Ungdom för att värva nya medlemmar.

Posten tillverkade en speciell stämpel och under de tre dagarna fanns en liten posthörna, där man kunde skicka vykort med mässans egen minnesstämpel.

Det fanns också vykort med bild på 20 svenska olympiska medaljörer. De flesta av dessa var på plats och signerade vykortet, som begränsades till 100 per medaljör.

Bland dem som skrev sina autografer fanns 84-årige gymnasten William Thoresson, som tycktes ha samma matchvikt och form som när han vann fristående i Helsingfors 64 år tidigare.

De idrottsmän vars signerade vykort nu finns bland samlare i hela världen är Berndt Johansson, guld i cykel 1976, Gunnar Larsson två simguld 1972, William Thoresson, guld i fristående gymnastik 1952 och silver 1956, Jonny Nilsson,

guld i skridsko 1964, Håkan Algotsson, ishockeyguld 1994, Ronnie Sundin, ishockeyguld 2006, Therese Torgersson/Vendela Zachrisson, brons i segling 2004, Magnus Wislander, tre OS-silver i handboll, David Lega, Paralympics 1996 och 2000, Magnus Pettersson, silver i bågskytte 1996, Torbjörn Kornbakk, silver i brottning 1992, Magnus Cato, silver i handboll 1992, Gunnar Jervill, silver i bågskytte 1972, Lars-Eric Lundvall och Gert Blomé, silver i ishockey 1964, Kjell Bäckman, brons i skridsko 1960, Vanja Blomberg, laggymnastik 1952, Anna-Carin Ahlqvist, två bordtennisguld i Paralympics 2012 samt Pelle Pettersson, silver i segling 1972 och brons 1964.

Arrangörerna i Göteborg har fått blodad tand av årets mässa och kan tänka sig att arrangera igen.

– Förhoppningsvis kan vi söka igen om fem-sex år. Nu har vi lärt oss massor och det blir säkert ännu bättre nästa gång, slutar Lars Rifve.

Bit för bit

Lasse Sandlin

ÄMNE 1: ETT ÅRTAL

5 poäng:

För första gången tändes här den olympiska elden av en kvinna. Hennes namn: Enriqueta Basilio.

4 poäng:

Tre svenska bröder tog guld – fyra andra svenska bröder tog silver.

3 poäng:

Här tog amerikanen Al Oerter sitt fjärde raka OS-guld i diskus.

2 poäng:

Här blev moderne femkamparen Hans-Gunnar Liljenwall diskad efter att ha druckit starköl medan en annan svensk, Björn Fern, tog guld.

1 poäng:

Det var här i Mexico City som Bob Beamon längdhoppade 8,90.

ÄMNE 2: ETT LAND

5 poäng:

Har arrangerat fem OS. Senast man arrangerade vinter-OS tog man också guld i herrar puckelpist och nordisk kombination och i damer skidskyttestafett.

4 poäng:

I Rio senast boxade både Tony Yoka (i supertungvikt) och Estelle Mossely (i lättvikt) till sig guldmedaljer. Och nu ska dom gifta sig...

3 poäng:

I Montreal-OS 1976 tog landet två guld: laget i ridsportens banhoppning och herrarnas 110 meter häck.

2 poäng:

1968 avgjordes vinter-OS i detta land och en alpin hemmaåkare tog hem alla tre herrgulden.

1 poäng:

I detta lands huvudstad föddes den 1 januari 1863 Pierre de Frédy, senare känd som Baron de Coubertin.

ÄMNE 3: ETT EFTERNAMN

5 poäng:

När de svenska skidstafettdamerna tog guld i Squaw Valley 1960 på 3x5 km bestod laget av en Edström, en Strandberg och en... – ja, vadå?

4 poäng:

Både i Moskva 1980 och i Los Angeles 1984 blev det brons på 100 meter frisim för en simmare med smeknamnet "Senan".

3 poäng:

I bronslaget i ishockey i Oslo 1952 fanns många med detta namn: backen "Bom-Bom", anfallarna "Epa", och "Lill-Lulle" – plus en ännu kändare profil.

2 poäng:

Så heter den 23-årige cyklist från Mariestad som 1976 i Montreal tog guld i landsvägsloppet. En oförglömlig upplopps bild med Bernt och mc-poliser.

1 poäng:

En boxare med detta efternamn boxades final i tungvikt i Helsingfors 1952 men diskades för "passiv boxning". Sitt silver fick han ta emot först 1982.

ÄMNE 4: EN GREN

5 poäng:

När finländaren Volmari Iso-Hollo tog OS-guld i Los Angeles 1932 tog det ovanligt lång tid. Berodde på att varvräknaren räknat fel på antalet varv...

4 poäng:

När ryskan Gulnara Samitova, som första kvinna någonsin, vann denna gren i Peking-OS 2008 satte hon samtidigt världsrekord på distansen.

3 poäng:

Sedan slutet på 1960-talet har Kenya dominerat och faktiskt har kenyaner vunnit guld i OS nu nio spel i rad. Senast i Rio genom Conseslus Kipruto.

2 poäng:

1948 i London var hela prispallen svensk med guld till Thore Sjöstrand, silver till Erik Elm-säter och brons till Göte Hagström.

1 poäng:

Det var i denna gren Anders Gärderud tog OS-guld i Montreal 1976 på nya världsrekordti-den 8.08,2.

ÄMNE 5: EN GULDSTAD

5 poäng:

SS, Segelsällskapet, från denna stad låg bakom 1920 års svenska OS-guld i 40 kvm-klas-sen. Men av fyra i båten var bara Georg Tengvall född i staden.

4 poäng:

Härifrån kom lagkaptenen i det svenska fotbollslag som tog guld i London 1948: Birger "Bian" Rosengren.

3 poäng:

IFK-klubben i denna stad var klubbadressen för den Gustaf "Topsy" Lindblom som i Stock-holm 1912 hoppade hem trestegsguldet.

2 poäng:

Polisen Ivar Johansson härifrån gick till OS-historien genom sina två guld – mellanvikt i fristil och weltervikt i antik stil – i Los Angeles 1932.

1 poäng:

I det svenska fotbollslag som alltså tog guld 1948 ingick hela fyra man från IFK-klubben i denna stad: bland andra Nils Liedholm och Gunnar Nordahl.

ÄMNE 6: EN DISTANS

5 poäng:

Vid sommarens OS i Rio vanns denna distans av italienaren Gregorio Paltrinieri, kenyanskan Faith Kipyegon och amerikanen Matthew Centrowitz.

4 poäng:

När Lisa Nordén i London 2012 knappt förlorade spurten och tog silver i triathlon började hon tävlingen med att simma så här långt i öppet vatten.

3 poäng:

Den ende manlige löpare som tagit dubbla OS-guld på distansen är britten Sebastian Coe.

2 poäng:

Svenska OS-guld har på denna distans tagits av löparen Henry Eriksson och simmaren Arne Borg.

1 poäng:

Detta är den tionde och avslutande grenen i herrarnas tiokamp.

De rätta svaren (vänd):

ETT ÄRTAL: 1968 (4. Bröderna: guld till seglarbröderna Jörgen, Peter och Ulf Sundelin – silver till cykelbröderna Erik, Gösta, Sture och Tomas Pettersson.)
 ETT LAND: Frankrike (5: Sommar: Paris 1900 och 1924. Vinter: Chamornix 1924, Grenoble 1968, Albertville 1992. Edgar Grosppiron, puckelpist. Fabrice Guy, nordisk kombination. 3: Guy Druet, 110 m häck. 2: Jean-Claude Killiy).
 ETT EFTERNAMN: Johansson (5: Irma Johansson. 4: Per Johansson. 3: "Bom-Bom" = Rune Johansson, "Epa" = Erik Johansson. Plus Sven "Tumba" Johansson. 2: Bertt Johansson. 1: Ingemar Johansson.)
 EN GREEN: 3 000 meter hinder (5: Man sprang ett varv för mycket. Iso-Hollo hade nog vunnit ändå eftersom han vann med 12,6 sekunder före tvåan.)
 EN GULDSTAD: Norrköping.
 EN DISTANS: 1 500 meter (2: Henry Eriksson 1948 – Arne Borg 1928).

60 år sedan OS-dramatiken på Järvafältet

Drottning Elizabeth hade kommit till Stockholm för att se sin egen häst vinna OS i fälttävlan. 40 mm regn på fyra timmar förändrade förutsättningarna. En otippad svensk behärskade den svårbemästrade banan på Järvafältet bäst.

Det har gått sextio år sedan Rytтарыolympiaden hölls i Stockholm 1956. Vid en ceremoni den 4 september ute på Järvafältet nordväst om Stockholm, där den dramatiska terrängritten avgjordes, berättade Björn Kastenman hur det gick till när hans pappa Petrus Kastenman blev olympisk mästare i fälttävlan.

–Terrängritten med dess 33 hinder blev en helt annan tävling än tänkt eftersom ösregn hade gjort banan hal och oberäknelig. Det passade pappas häst Illuster perfekt, en vallack från Ottenby på södra Öland. En liten, stabil häst med ett ben i varje hörn, berättade Björn, 63, själv före detta landslagsryttare och landslagstränare i fälttävlan.

Björn var bara drygt tre år när loppet avgjordes inför 40 000 åskådare men har åtskilliga gånger fått höra detaljerna kring vad som utspelades denna blöta och leriga sommar dag i juni 1956, där även Drottning Elizabeth II av England fanns på plats.

Petrus Kastenman och Illuster tillhörde inte favoriterna och var från början beordrad att hålla igen av taktiska skäl. Svens-

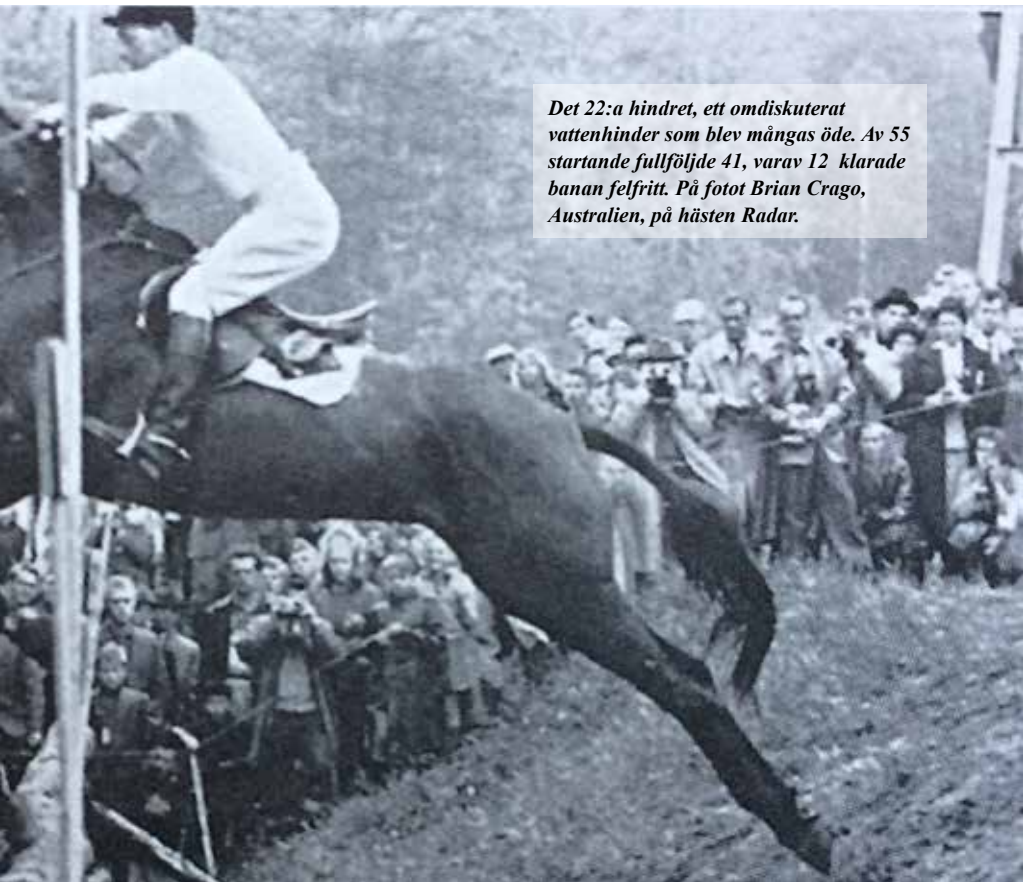

ken Hans von Blixen-Finecke hade vunnit OS-guld i Helsingfors 1952, och det var han som skulle få gå för guld igen.

– Pappa kom från enkla förhållanden och var bara sergeant. 1956 var första gången underbefäl tilläts delta i OS. Tidigare var fälttävlan endast öppen för adliga ryttare och överbefäl, berättade Björn.

För att även få medalj i lagtävlingen skulle de andra två i svenska laget, Petrus Kastenman och Johan Asker, gå så försiktigt som möjligt. Alla tre i laget måste följa tävlingen för att laget skulle räknas.

Förutsättningarna ändrades drastiskt då

Det 22:a hindret, ett omdiskuterat vattenhinder som blev mångas öde. Av 55 startande fullföljde 41, varav 12 klarade banan felfritt. På fotot Brian Crago, Australien, på hästen Radar.

Johan Askers häst fastnade i leran vid ett hinder, bröt benet och fick avlivas på plats.

– Pappa fick ordern: »Laget är spräckt, Johan är borta, gå för seger«.

Hade det varit en vanlig junidag med uppehållsväder, hade Illuster förmodligen varit chanslös mot de engelska och tyska hästarna, tror Björn Kastenman.

–Diken som normalt höll 40 cm vattendjup hade förvandlats till leriga, djupa, vattengravar. Pappa och Illuster klarade terrängbanan felfritt och eftersom han lyckats väl det inledande dressyrmomentet, hade han ledningen inför den avslu-

tande banhoppningen som hölls dagen efter terrängritten, inne på Stadion.

Han hade råd att riva ett hinder och ändå vara säker på guld.

Peter Kastenman och Illuster var först ut bland de tävlande, men rev två hinder. Publiken på ett fullsatt Stadion drog efter andan. Plötsligt låg vägen öppen för konkurrenterna. Men även Stadions gräsplan var vattensjuk och förrädiskt hal. En efter en rev de värsta konkurrenter bort sig. Största hotet, engelsmannen Frank Welton startade sist.

– Han red drottning Elizabeths häst Kil-

Hästen Illuster och Petrus Kastenman förstod och litade på varandra. Samarbetet räckte till OS-guld.

barry som inte hade rivit ett hinder på två år, berättade Björn Kastenman för åhörarna på Järvafältet.

Men Kilbarry var också sliten av de hårda strapatserna på Järvafältet. Ekipaget fick ett nedslag och trampade dessutom i vattengraven. Stadionpubliken kunde jublande andas ut. Svenskt OS-guld!

Petrus Kastenman avled 2013, 89 år gammal.

TEXT: STEN FELDREICH

Fälttävlnsmedaljerna vid OS 1956 gick till fr v August Lutke-Westhues, Tyskland, silver, Petrus Kastenman, Sverige, guld, och Francis Weldon, Storbritannien, brons.

Stockholm slog Rio i kampen om OS

Melbourne arrangerade OS 1956 men IOK hade missat att Australien hade stenhårda regler för karantän. Hästsporten måste hållas någon annanstans.

Sveriges Olympiska Kommitté, SOK, insåg snabbt problemet och beslöt i november 1953 att söka ryttardelen av spelen, i hård konkurrens av Paris, Rio de Janeiro, Berlin, Los Angeles och Buenos Aires. Efter omröstningen den 13 maj 1954 kunde dock Bo Ekelund från SOK skicka följande telegram: "Stockholm won equestrian games. Please start organisation work."

Det var första gången som de olympiska spelen förlades till södra halvklotet – och som ett OS avgjorts i två länder och på två kontinenter.

Stockholms Stadion blev huvudarena, där dressyr, hopp-tävlingar och hopp-momentet i fälttävlan ägde rum. Distansritten avgjordes i Lill-Jansskogen. Terrängritten förlades till Järvafältet, som fortfarande användes som ett militärt övningsfält. Staten ägde marken och tävlingsledningen behövde inte söka tillstånd från olika privata markägare.

Järvafältet bjöd på en omväxlande terräng med både skog och öppna marker samt nivåskillnader, vilket satte både ryttare och hästar på prov. Banan ansågs egentligen inte så svår, men ihållande regn natten innan tävlingen gjorde banan hal och oberäknelig. Av totalt 55 startande ekipage tvingades 14 att bryta.

Kostnaderna för rittarspelen beräknades till 690 000 kronor.

Roland Berndt, kommunikationschef, Idrottsförvaltningen i Stockholms stad, Henrik Thunes (M), kommunstyrelsens ordförande i Sollentuna, Björn Kastenman, son till Sveriges guldmedaljör Petrus Kastenman, Magnus Ramstrand (KD), ordförande Kultur- och fritidsnämnden, Sollentuna.

Vandringsstig och minneskylt återväcker historien

Till minne av OS-tävlingarna på Järvafältet har Sollentuna kommun iordningsställt en vandringsstig som tar besökaren runt delar av den gamla olympiska terrängbanan.

Vid invigningen av slingan avtäcktes en idrottshistorisk skylt, skänkt av Stockholms stad, som berättar vad som utspelades en blöt junidag 1956.

Järvafältet är i dag ett naturreservat och ett populärt rekreationsområde. 16 hinder har knutits ihop i en slinga som startar och slutar vid Fäboda gård.

Slingan runt de 16 skyltade hindren är cirka 4600 meter. Den totala sträckan med samtliga 33 hinder var 7650 meter. Vandringsstigen är markerad i terrängen fram till hinder 12, sedan en genväg till hinder nummer 30 och därefter de tre resterande hindren mot mål. Sju hinder är återuppbyggda, av sju finns synliga spår kvar i naturen och två hinder saknar spår. Alla är skyltade på plats.

Bach utsatt för practical joke

IOK:s ordförande Thomas Bach tillhörde den första "Athletes commision" som valdes på den stora IOK-kongressen i Baden-Baden 1981. Här följer en liten anekdot från detta tillfälle, där han hade en av huvudrollerna.

Bach var då 28 år. Han hade tagit OS-guld i florettfäktning fem år tidigare, och vunnit VM 1977.

I gruppen fanns också den svenske simmaren Pär Arvidsson och den trefaldige olympiavinnaren i tungviktsboxning Teofilo Stevensson.

Undertecknad var utsänd från TT för att främst skriva om Falun/Åres försök att få vinter-OS 1988. En kamp som förlorades mot Calgary.

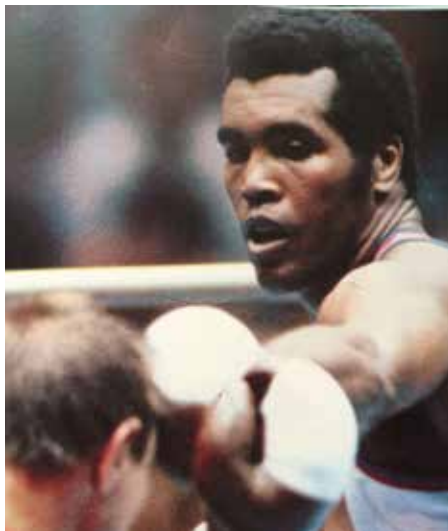
Under kongressens vilodag bjöds deltagarna, inklusive journalisterna, på en utflykt med buss och båt till Strassbourg.

Eftersom jag var bara drygt 30 på den tiden, kände jag mig mer bekväm i idrottsmännens sällskap än tillsammans med IOK-gubbarna. Jag umgicks därför en del med de aktiva under utflykten och hamnade vid deras bord under lunchen.

"Athletes commision" innehöll också tränare och den som jag hade mest utbyte av att prata med var den tjeckiske fotbollstränaren Frantisek Havranek, som hade vunnit OS-guld i Moskva året före.

Men den som tog mest plats, skojade, skrattade och utsatte de övriga för barnsliga skämt var den store Stevensson.

När Thomas Bach gick på toaletten, tog Stevensson hans stol, och gömde den bakom en pelare. Bach kom tillbaka till sin plats, vände sig om och såg väldigt förvirrad ut.

Teofilo Stevensson.

Då kunde inte Stevensson hålla sig längre utan skrattade så han nästan ramlade av sin stol. Bach hittade stolen, höll masken och fortsatte med kaffet.

Att jag minns historien beror förstås på att Teofilo Stevensson var så stor på alla sätt och att jag inte kunde tro att han var så barnslig.

Han tog alltså OS-guld 1972, 1976 och 1980 plus tre VM-guld. Han var obeseerad i elva år. När jag var på Kuba på semester i februari 2012, hade den kommunistiska partitidningen Granma en artikel om Stevensson.

Man skrev att utländska uppgifter om att Teofilo Stevensson är allvarligt sjuk är felaktiga. Han mår utmärkt. Fyra månader senare vara han död, bara 60 år gammal. En så lång boxningskarriär går inte obemärkt förbi ens för den som inte fick chansen att boxas professionellt.

MEDLEMS- NYTT

Märten Hoougström

Tre nya medlemmar t.o.m. 5 september:

Ronny Käck, Apelviksvägen 11, 432 53 Varberg

Orwar Lindwall, Fänrik Ståls gata 97, 754 39 Uppsala (olympier fäktning 1960-1968)

Elsa Einarsson, Konduktörsvägen 5, 722 33 Västerås (olympier skridsko 1960)

Medlemmar som jubilerar fjärde kvartalet 2016

23 oktober Carl-Ebbe Strömdahl i Malmö 70 år

24 oktober Lena Adler i Onsala 75 år (se även OS-jubilarer)

12 november Anette Norberg i Ekerö 50 år (se även OS-jubilarer)

22 november Leif Holmgren i Stockholm 65 år

2 december Gunnar Claeson i Göteborg 70 år

13 december Dick Andersson i Skyttorp 65 år

26 december Eric Nilsson i Arbrå 90 år (se även OS-jubilarer)

27 december Sigvard Johansson i Nyköping 85 år

Anette Norberg

Den olympiska familjen

Tommy Wahlsten

JUBILARER

oktober-december 2016

1 okt: Christer Jansson i Skå fyller 70. Han föddes i Bromma 1946 och tävlade där i skytte för Bromma SSK när han var med i München 1972. I den förstklassiga skytteanläggningen Hochbrück, ca 20 km från OS-byn, kom Christer 36:a på 592 poäng i första grenen som avgjordes, gevär, korthåll liggande (50 m - 60 skott). Vann gjorde nordkoreanen Ho Jun Li på

599, nytt världsrekord. I helmatchen (liggande, stående och knästående, 3x40 skott) på samma avstånd kom Christer 22:a på 1.138 poäng (395+365+378). Vann gjorde John Winter,

USA, på 1.166 poäng (395+381+390), också det nytt världsrekord. Andre svenske deltagaren, Sven "Småland" Johansson, kom 39:a (592) respektive 26:a (395+357+384) bland 101 respektive 69 deltagare.

1 okt: Sven-Bertil Johansson, bosatt i Portugal, fyller 60. Han är född i Västra Frölunda 1956 och tävlade i segling för Göteborgs KSS när han fick hoppa in i Kolnibrödernas Tornado i Montreal 1976 i segling nr 5. Skrev så här när Peter Kolni

fyllde 70 år i juli: 1976 avgjordes seglingarna i Lake Ontario med Kingston som huvudort. Jörgen (f.1948) och Peter seglade där i klassen Tornado, en mycket snabb katamaran, som debuterade i OS-sammanhang. I båten med namnet Rollo låg bröderna på medaljplats efter fyra seglingar men tappade sedan några placeringar när hårdare vindar satte in. Jörgen missade dessutom femte seglingen p g a sjukdom och ersattes av Sven Bertil Johansson. Slut placeringen blev 5:a efter delplaceringarna: 9-7-3-2-9-12-3 (14 startande). Storbritanniens Reggie White, även kallad "Mr Tornado, vann guld trots att han tappade sin gast John Osborn i ett av racen och då fick vända för att plocka upp den badande gästen.

3 okt: Ulf Rönner i Askim fyller 70. Ulf föddes i Västervik 1946 och tävlade 1972 i friidrott för KA2 IF i Karlskrona när han var med 1972 i München där han sprang sista sträckan i stafettlaget 4x400 m (de övriga var Erik Carlgren, Anders Faager och Kenth Öhman). Nytt svenskt rekord i försök (3.03,05) och final (3.02,57) räckte till en 7:e plats i finalen före Trinidad. 21 nationer startade och i USA:s frånvaro (John Smith var skadad och två förhandsanmälda löpare, guld och silvermedaljörerna Matthews & Collett, diskades efter prisceremonin på 400 m där de genomfört

en missnöjesdemonstration) vann Kenya på 2.59,83. Efter spelen beslöt IAAF att slopa förhandsanmälan av löpare till stafettlagen. Betr. svenska laget - se även Eric Carlgren nedan 4 december.

4 okt: Mats Östman i Arnäsfall (Örn-sköldsvik) fyller 70. Mats är född i Örn-sköldsvik 1946 och tävlade där i backhoppning för IF Friska Viljor när han var med i Grenoble 1968. Han kom 52:a i stora backen (90-meters) på 148,8 poäng efter hopp på 83 och 79,5 m. Mats kom 49:a i normalbacken (70-meters) i Autrans (backen där fick kritik och arrangörerna saltade så att glidet förstördes) på 165,5 poäng efter 67,5 och 64 m. Vann guld gjorde Vladimir Belousov (född i Leningrad 1946 och svensk värföljetong i TV i Ulf Thoréns Hvar 14:e dag efter sina glädjekrumsprång efter segerhoppet) respektive Jiri Raska (1941-2012), Tjeckoslovakien. Se även Tord Karlsson nedan, 4 december.

5 okt: Fredrik Olausson i Bankeryd fyller 50. Fredrik föddes i Dädesjö (ca 25 km nordost om Växjö) 1966. Han representerade Detroit Red Wings när han var back i Tre Kronor i Salt Lake City 2002. Sverige kom 5:a och Fredrik spelade samtliga fyra matcher i par med Nicklas Lidström: Kanada 5-2, Tjeckien 2-1, Tyskland 7-1 och i kvartsfinal Vitryssland 3-4 – en match där Sverige var storfavoriter. Vladimir Kopat ville dock annat och hans skott från mittzonen som letade sig in i det svenska målet via Tommy Salos plockhandske och hjälm försatte hela Sverige (åtminstone de idrottsintresserade) i ett chocktillstånd. Kanada slog sedan Vitryssland i semifinal med 7-1 och vann sedan finalen mot USA med 5-2. Kanadas första hockeyguld sedan Oslo 1952 (!) och USA:s första

OS-förlust på hemmavis sedan 1932 (!) efter 24 raka matcher utan förlust i fyra spel (1932-1960-1980 och 2002)

9 okt: Johan Jonasson i Järfälla fyller 50. Johan är född i Stockholm 1966 och tävlade för GF Brommagemnasterna när han var med i tre raka OS, 1984-92. I Los Angeles blev 18-åriga Johan 66:a i mångkamp och hans övriga placeringar var 66-38-55-70-66-49 i respektive Barr, Bygelhäst, Ringar, Räck, Hopp och Fristående. I Seoul 1988 gick Johan till final och kom 30:e totalt och de övriga placeringarna blev: 77-40-26-38-60-48. Slutligen i Barcelona kom han 52:a totalt och i de övriga delgrenarna 65-46-53-62-53-50. En jämn resultatlista med bästa resultat 26:a i ringar 1988.

12 okt: Christian Due-Boje, Vendelsö, fyller 50. Han föddes i Farsta 1966 och var med i det Tre Kronor som fixade OS-guld i Lillehammer 1994. "Chippes" spelade i tröja nr 3 och var med i sex av åtta matcher: Slovakien (4-4), Italien (4-1 och 1 mål), Frankrike (7-1), USA (6-4), Kanada (2-3), Tyskland (3-0).

Bonusinfo från Olympiaboken: Hammarbyfostrade Due-Boje får mer ses som en stadig elitserieback än en med internationella kvaliteter. Siffrorna stöder detta: 14 elitseriesäsonger i Djurgården (11), Södertälje SK (1) och Malmö IF (2), 552 matcher (42 mål). I Tre Kronor blev det bara spel en säsong (representerade då Djurgården), men det blev helt rätt säsong. Due-Boje kom hem från Lillehammer-OS 1994 med en guldmedalj. Den lille (170 cm) kompakta ”Chippe” spelade de sex första matcherna, var sedan reserv i semifinal (Ryssland 4-3) och final (Kanada 2-2 och vinst på straffar). Totalt 8 tävlingsmatcher i Tre Kronor (1 mål), 13 övriga landskamper (0) och 2 matcher mot Sovjet B (0). Christian blev SM-vinnare med Djurgården 1989, 90 och 91. Han spelade dessutom två säsonger i tyska Rosenheim.

13 okt: Roul Fahlin i Arboga fyller 50. Roul är född i Örebro 1966 och tävlade i cykel för PK-bankens cykelklubb när han var med i Seoul 1988 – kom 87:a i landsvägsloppet över 196,8 km. Roul var med i stora klungan på 76 åkare som var 34 sekunder efter segraren – en klunga där åkarna fick placeringarna 14-89. Michel Lafis kom 43:a efter att ha varit loss i en utbrytargrupp i drygt 10 mil (infångad med fyra mil kvar). Anders Jarl kom 57:a och östtysken Olaf Ludwig vann på tiden 4.32,22 – tre sekunder före tvåan Gröne och 24 sekunder före trean Henn, båda från Västtyskland. Av 136 startande gick 109 i mål – den siste var Dyton Chimwaza från Malawi som var akterseglad med 20,21 minuter.

14 okt: Jan Junell i Rättvik fyller 60. Jan föddes i Motala 1956 men när han var med i skridskotävlingarna i Lake Placid

1980 och i Sarajevo 1984 tävlade han för IFK Rättvik.

Hans placeringar blev i Lake Placid 21:a på 1500 m med tiden 2.02,11 (Tomas Gustafsson 7:a- 1.58,18 och Ulf Ekstrand 16:e på 2.00,23) samt 14:e på 5000 m på tiden 7.19,50 (Ulf 8:e och Tomas 12:e). I Sarajevo åkte Jan samma distanser och kom 24:a (2.02,55) resp. 18:e (7.29,98). Dessutom åkte han också 10000 m – blev 15:e på 15.12,90.

17 okt: Oloph Granath, numera bosatt i USA, fyller 65. Oloph, som är född 1951 i Kolsva, tävlade i skridsko för Västeråsklubben SK Pollux när han var med i Innsbruck 1976 och i Lake Placid 1980.

1976 kom han 9:a på 500 m med tiden 39,93 och slog då storebror Johan som hade 40,25. Vann gjorde Evgenij Kulkov, Sovjet, på 39,17. 1980 kom Oloph 12:a på 39,15 och Eric Heiden, USA, tog här ett

av sina fem skridskoguld- vann på 38,03. Oloph deltog också på 1000 m där han nådde sin främsta OS-placering, 8:a på tiden 1.17,74 och knappa sekunden från medalj. Heidens segertid på James B. Sheffield-ovalen var 1.15,18. För första gången sedan hundradelarna infördes i tidtagningen 1972 hamnade två medaljörer på samma tid – Lobanov Sovjet och Rønning, Norge, hade båda 1.16,91 på bronsplatsen.

21 okt: Göran Bjerendahl i Lindome fyller 65. Göran, som föddes i Mölndal 1951, tävlade i bågskytte för Lindome BK och deltog i fyra OS 1980-88 och 1996.

Han missade spelen 1992 i Barcelona dit de svenska bågskytteherrarna inte kvalificerade sig. I Moskva 1980 kom Göran 12:a i blåsten, 47 poäng efter segrande Tomi Poikolainen som hade 2.455 på de 288 pilarna. I Los Angeles 1984 kom Göran 6:a på 2.522 poäng och där kom lillebror Gert på 19:e (2.481). Vinnaren 1976, amerikanen Darrell Pace, tog nu sitt andra guld i sin andra OS-start (USA bojkottade spelen 1980) på nytt OR 2.616 poäng. I Seoul 1988 blev Görans placering 15:e när tävlingarna för första gång avgjordes i cupform. Debut där också för lagtävlingen där Sverige kom 8:a (Göran med brorsan Gert samt Mats Nordlander). I Atlanta 1996 blev Göran 34:a bland 64 startande och i lag 6:a (tillsammans med Mikael Larsson och individuella silvermedaljören Magnus Petersson). Justin Huisch, USA, vann individuellt och ingick också i USA:s guldvinnande lag.

Göran är pappa till Christine som var med i bågskyttet i London 2012 och i Rio nu 2016.

21 okt: Lars-Börje Eriksson i Åre fyller 50. Han blev "Bulan" med hela svenska folket när han helt otippad tog OS-brons 1988 i den då nya OS-disciplinen super-G. Med startnr 1 körde han in på 1.41,08 och passerades sedan bara av fransmannen Franc Piccard 1.39,66 och österrikaren Helmut Mayer, 1.40,96. "Bulan" kom också 27:a i störtlopp med tiden 2.05,02. Vann gjorde Pirmin Zurbriggen, Schweiz, på 1.59,63. I kombinationstävlingen, som nu gjorde comeback i OS-sammanhang (var med 1936 och 1948) vann Hubert Stroltz, Österrike. "Bulan" låga 9:a efter störtloppsdelen sekunden efter Stroltz men missade därefter i första slalomåket och fullföljde ej.

Bonusinfo från Olympiaboken: Född 1966 i Sundbyberg och fostrad i den lilla branta backen invid Lötsjön. Mamma Eivor Berglund deltog bland annat i VM 1954 och OS 1956 och blev svensk mästare i störtlopp 1957, och hans kusin är 80-talets slalomstjärna Camilla Nilsson.

Efter OS fick han en fin skjuts i karriären, då han var tvåa i super-G i världscupen 1988/89 och åtta i totalen 89/90. Men karriären fick också ett plötsligt slut, då han föll på störtloppsträningen vid VM i Saalbach 1991. Läkarna i Zell am See kunde konstatera benbrott och när sedan läkningen blev komplicerad kom han aldrig tillbaka. Han vann två segrar i världscupen (storslalom, super-G) och tre individuella SM-guld (storslalom, super-G, störtlopp).

21 okt: Anders Bergström i Sandviken fyller 50. Anders, född i Gävle 1966, tävlade i tyngdlyftning för Gävle KK när han var med i Barcelona 1992 och i Atlanta 1996. I klassen Supertungvikt +110 kg kom 1992 den 182 cm långa och 130 kg tunge Anders på plats 13 efter ett bra ryck på 165 kg. I stöt blev det dock "bara" 200 kg (som han tog i första-missade sedan två på 210) och sammanlagt alltså 365 kg. Regerande OS-mästaren, vitryssen

som 1988 tävlade för Sovjet, Kurlovitj som nu tävlade för EUN vann på 450 kg (205+245), 25 kg före Taranenko, också han EUN. Rickard Nilsson kom 16:e på 350 kg (165+185) och tyngst i klassen var 20-årige Mark "King Kong" Henry från Texas som vägde 166 kg och lyfte sammanlagt 377,5 (165+212,5) vilket räckte till placering 10. 1996 var det dags för nya viktclasser när de som använts i VM gjorde OS-debut. I ett fullsatt Georgia World Congress Center (5000 fick plats) tävlade 240 lyftare i 10 klasser och i tyngsta klassen, + 108 kg satte Anders nytt svenskt rekord med 395 kg (175+220) vilket räckte till placering 12. Vann gjorde ryssen Tjemerkin på 457,5 kg varav 260 i stöt.

24 okt: Lena Adler i Onsala fyller 75. Lena, som är född 1941 i Göteborg, tävlade för GT Vikingarna, Lidingö, när hon var med i gymnastik i Rom 1960. Individuellt kom hon 62:a av 124 startande och hon ingick också i lagtävlingen där Sverige blev 11:a. I delgrenen hopp kom Lena så bra som 13:e (18,466), i bom 54:a (17,566), i barr 86:a (17,099) och i fristående 68:a (18,066). I det svenska laget ingick Ewa Rydell (f.-42), Solveig Egman (f.-42), Gerola Lindahl (f.-43), Monica Elfvin (f.-38) och Ulla Lindström (f.-43).

25 okt: Thomas Lundgren i Örnkölds-vik fyller 60. Thomas, som är född 1956 i Bredbyn utanför Ö-vik, tävlade i backhoppning för Anundsjö IF när han var med och hoppade i normalbacken 1976 i Innsbruck. Placeringen för 19-årige Thomas blev 51:a på 188 poäng efter domarsiffror från 12,5 till 16,5 poäng. Hans hopplängder i backen i Seefeld var 74 och 70 m och vann gjorde östtysken Hans-Georg Aschenbach som hoppade 84,5 och 82 m och domarnas poängsiffror på 18,5-19 gav honom sammanlagt 252 poäng. Sveriges Odd Brandsegg, född i Norge 1948, kom 41:a efter hopp på 74 och 76 m där domarsiffror på 14-16,5 sammanlagt gav honom 204,6 poäng.

25 okt: Suzanne Nilsson i Helsingborg fyller 50. Hon är född i Karlstad 1966 men tävlade för Helsingborgs SS när hon var med i simning i Seoul 1988. På 200 m frisim satte hon nytt personligt rekord med 2.03,32 men det räckte "bara" till en 18:e-plats. Östtyskan Heike Friedrichs vann guld på 1,57,65 (OR) före Silvia Poll (1.58,67) som tog Costa Ricas allra första OS-medalj. I lagkappen på 4x100 m var hon med i laget som kom 9:a på 3.50,50 – missade finalen med en dryg sekund. I laget simmade Agneta Eriksson, Karin Furuhed, Suzanne på tredje sträckan och Eva Nyberg på sista. Vann guld gjorde Östtyskland på 3.40,63.

27 okt: Mats-Åke Lantz i Sundsvall fyller 65. Jämten Mats-Åke, som är född 1951 i den lilla byn Gäle intill Fåker (Östersunds kn), tävlade i skidskytte för Tullus SG, Näliden (Krokoms kn) när han var med i Innsbruck 1976 i stafettlaget på 4x7,5 km. Han åkte första sträckan och de övriga i laget var Torsten Wadman, Sune

Adolfsson och Lars-Göran Arwidson. Mats-Åke hade trubbel med sitt gevär vid en av skjutstationerna och växlade som 9:a efter att ha dragit på sig tre straffrundor vilket också Wadman gjorde. Adolfsson hade två extra rundor medan Arwidson klarade sig utan och Sverige kom 8:a på tiden 2.08,46 – över 10 minuter efter segrande Sovjet.

2 nov: Jan Poignant i Älvsjö fyller 75. Han kallades ”Janne Poäng”, är född i Stockholm 1941, och tävlade i sportskytte och där han representerade Stockholmsklubben Skarps SSK när han var med i Tokyo 1964. Hans placeringar blev 12:a i frigevär helmatch (1.115); 16:e i korthåll helmatch (liggande 390 + knäst 377 + stående 348=1.135) och 18:e i korthåll liggande. Vann frigevär gjorde USA:s Gary Lee Anderson som från 300-metersvallen noterade 1.153 poäng (392+384+377), nytt OR och VR. Trea kom Garys landsman Magnus Gunnarsson (född i Töreboda 1927 och avliden i Columbus Georgia 1982) på 1.136. I korthåll helmatch från 50 m vann Lones Wigger USA på 1.164 (398+394+372), nytt VR och OR. Jannes poäng var 394+382+359. I kortdistans liggande noterade Janne bättre poäng än det tidigare OS-rekordet, 591, men det räckte bara till 18:e plats. Vann gjorde ungraren Laszlo Hammerl på 597. Den andre svenske skytten i Tokyo, bronsmedaljör i Melbourne 1956 John Sundberg (1920-2004), kom 11:a, 27:a resp. 51:a i de tre grenarna.

6 nov: Göran Johansson i Huddinge fyller 75. Göran som är född 1941 i Skara åkte skridsko för Telge SK i Södertälje när han var med i Sapporo 1972. Göran kom på 15:e-plats på 1.500 m med tiden 2.09,66 i fint väder, några minusgrader.

Göran åkte i 12:e par tillsammans med holländaren och guldmedaljören på 1500 m fyra år tidigare i Grenoble, Cornelis ”Kees” Verkerk, som nu noterade 2.07,43 och blev 8:a. Denna gång tog Ard Schenk guld på 2.02,96 (även på 5- och 10.000 m) – halvsekunden under Verkerks OS-rekord från 1968 – och tvåa blev Roar Grønvold, Norge, på 2.04,26. Göran Claesson fixade bronset i par med Roar på tiden 2.05,89. Björn Tveter, Norge, som åkte i par med en svag mongol, var 5 /100 av en sekund ifrån att ta bronset från Göran. Övriga svenskar på 1.500 m var Jonny Höglin som kom 9:a (2.08,11) och Johan Granath som blev 16:e (2.10,21).

8 nov: Peter Lindmark i Piteå fyller 60. Han är född i Kiruna 1956 och representerade Färjestads BK när han var målvakt i Tre Kronor i Calgary 1988 då Sverige tog brons. ”Pecka” var målvakt mot Polen (1-1), Schweiz (4-2), Finland (3-3), Kanada (2-2), Tjeckoslovakien (6-2), Sovjet första perioden (1-7 efter 1-4 i 1:a perioden) och Västtyskland (3-2). I inledningsmatchen mot Frankrike (13-2) och i de två sista perioderna mot Sovjet så stod Göran Åslin i mål. Sovjet vann guld trots förlust mot Finland i sista matchen (guld var redan klart men Sverige hade fått silver om Sovjet vunnit.

Bonusinfo från Olympiaboken: Den lätt bohemiske Kirunasonen var en matchvinnare mellan stolparna. ”Pecka” var inte den träningsvilligaste, men var säkert en av de mest talangfulla målvakter Sverige fått fram. Hans förmåga att läsa spelet sat-

te honom i position att göra de mest sagolika räddningar. VM-vinnande målvakt tillsammans med Åke Lilljebjörn i Wien 1987. Året därpå, i Calgary, låg toppspel av Lindmark bakom den viktiga segern mot Tjeckoslovakien.

Totalt i Tre Kronor blev det 66 tävlingsmatcher (19 som reserv) och 54 övriga landskamper (35). SM-guld med Färjestad 1986 och 88, med Malmö IF 1992 och 94. Utsedd till VM:s bästa målvakt 1981 och 86, vinnare av Guldpucken 1981. Förutom för Färjestad och Malmö, elitserierespel också för Timrå IK.

9 nov: Waldemar Califf i Mölndal fyller 80. "Walle" är född i Skövde 1936 och tävlade för Göteborgs Sportskyttar när han var med i Mexiko City 1968 och sköt silhuettpistol på avståndet 25 m. Placeringen blev 13:e på 586 poäng (293+293). Vann gjorde polacken Josef Zapedzki på 593 (298+295) OR. Walles klubbkamrat Stig Berntsson kom 39:a på 575 (284+291) och antalet startande var 56. Greken Alkiviadis Papageorgopoulos (långt namn) kom 22:a på 582.

och på 4:e plats kom greken Lazaros Petropoulakis. Håkan Lidman (1915-2000) vann sitt försöksheat på 14,7 och via 14,6 i semi nådde han finalen där han kom 6:a och sist. Vann guldets gjorde amerikanen William "Bill" Porter på 13.9.

12 nov: Berndt Andersson i Södertälje fyller 65. Han föddes i Södertälje 1951 och paddlade där kanot för KF Kanotisterna när han deltog i tre raka OS 1972-80. I München var Berndt och Bo Berglund med i K-2 1000 m och de kom 6:a (3.54,75) i försöksheat II före USA och Jugoslavien. Via uppsamlings-heat tog de sig som 3:a (3.42,93) till en av tre semifinaler där placeringen blev 5:a (3.41,64), dvs delad 13:e totalt av 25 startande. Sovjet vann finalen. I Montreal paddlade Berndt ensam i K-1 1000 m och kom 6:a (3.52,46) och fixade Sveriges enda poängplats i kanot detta OS 1976. Vann gjorde östtysken Rüdiger Helm på 3.48,20 I Moskva satt Berndt, Lars-Erik Moberg, Per Lundh och Torbjörn Thoresson i K-4, 1000 m, och kom 9:a (3.20,74) i finalen. Besvärslig motvind på ytterbanan försvårade resan. Östtyskland vann guldets på 3.13,76. Ungern, Bulgarien och Rumänien, 5:a, 3:a och 2:a i finalen, besegrades alla av Sverige i försöksheatet där Sverige var 3:a på 3.05,20. Sovjet vann det heatet på 3.02,70.

12 nov: Börje Rendin i Malmö fyller 95. Börje är född i Malmö 1921 och där tävlade han i friidrott för Malmö AI när han 1948 var med i London på 110 m häck. Börje sprang i försöken (där de två främsta gick vidare) i andra heatet som vanns av blivande silvermedaljören Clyde Scott, USA, på 14,8 före Hugues Frayer, Frankrike 15,5. Börje var trea på samma tid

12 nov: Anette Norberg, Ekerö, fyller 50. Hon är född i Härnösand 1966 och tävlade i curling för Karlstads CK när hon var med och tog guld i två raka OS, Turin 2006 och Vancouver 2010

Bonusinfo från Olympiaboken: Att Anette Norberg är en av curlingsportens stora genom tiderna står utom allt tvivel. Härnösandscurlaren har lett sina lag till

många stora segrar. Vinsterna kunde varit än fler om hon inte i över ett decennium tvingats kämpa om förstaplatsen på hemmaplan med lag Elisabet Johansson (Gustafson).

Norberg föddes in i en curlingfrälst familj i Härnösand, där både mor och far höll toppklass som spelare. Anette kom snabbt att gå i deras fotspår. Lillasyster Cathrine, mångårig lagkamrat, spjärnade inledningsvis emot, men föll så småningom också för sporten.

Anette vann redan 1987 sitt första SM och var året därpå med i lag Elisabet Johansson vid OS i Calgary, där curling var uppvisningssport. Även fyra år senare i Albertville blev det uppvisningsspel i OS för Norberg, som fick vänta ända till 2006 på sin ”riktiga” OS-debut. Men den firades å andra sidan med pukor och trumpeter. I Turin ledde Norberg sitt lag till guld. Efter sex segrar och två förluster i grundserien vann Sverige semifinalen mot Norge med 5–4. Ett Norge som besegrat Sverige i grundserien med hela 10–3. Finalen mot Schweiz lag Mirjam Ott blev dramatisk. Schweiziskorna tvingade fram extraomgång genom att plocka upp 4–6 till 6–6. Anette hade sista sten i extraomgången

och säkrade segern med en utsökt precis dubbelutslagning.

Fyra år senare skrev Norberg och hennes lagkamrater Anna Le Moine, Cathrine Lindahl och Eva Lund curlinghistoria genom att bli först med att försvara ett OS-guld. Att det skedde i curlingens hemland Canada och i final mot just hemmalaget gjorde naturligtvis inte bragden mindre. Canada under Cheryl Bernard hade besekrat lag Norberg i grundserien och såg i finalen ut att gå mot ännu en seger. Men när Bernard skulle knyta ihop säcken drabbades hon av olympisk frossa. Två gånger, i tionde omgången och i extraomgången, hade Bernard chansen att säkra guld. Den första utslagningen var enkel, den andra svårare, och båda hade Bernard fixat vid normala vätskor. Men nu var det OS, och på hemmaplan... Medan Bernard darrade höll Anette Norberg med sin enorma internationella rutin ihop spelet. Belöningen blev ännu ett OS-guld och en hedersplats i den svenska olympiska historien.

Meritlistan utanför de olympiska arenorna är lång och imponerande med bland annat tunga segrar som VM-guld 2005, 2006 och 2011 (nu som kapten för ett helt nykomponerat lag), EM-guld 1988 (trea med Elisabeth Högström som skip), 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 och 2007, SM-guld 1987, 1989, 1991, 1994, 1998, 2001, 2003, 2004, 2005, 2007 och 2008.

13 nov: Staffan Oscarsson i Strömsund fyller 65. Han bor i Strömsund där han också är född 1951. Han tävlade för Strömsunds SSK när han var med i Moskva 1980 och sköt fripistol (50 m och 60 skott). Han kom 23:a på 547 poäng efter serien 89-97-93-96-93-89. 33 skyttar kom till start och vann gjorde Alexander

Melentjev, Sovjet, på 581(95-96-98-98-98-96) -nytt VR med fyra poäng. Ragnar Skanåker kom 7:a på 563 efter att ”bara” skjutit 90 i första serien, därefter 94-94-95-93-97. När Ragnar vann OS-guld 1972 sköt han 567 som då var nytt olympiskt rekord.

20 nov: Henrik Jangvall i Höllviken fyller 50. Han föddes i Sundsvall 1966 och tävlade i simning för Malmö KK när han var med i Seoul 1988. Henrik kom 21:a (av 49 startande) på 400 m frisim (3.57,41) där Anders Holmertz kom sist i finalen på 3.51,04. Vann gjorde östtysken Uwe Dassler på nytt VR, 3.46,95. Henrik var också med på 4x200 där Sverige kom 6:a på 7.19,10. Henrik simmade dock bara i försöksheatet och ersattes i finalen av just Anders Holmertz. Försökstiden var 7.23,82 och de som simmade där var Tommy Werner, Christer Wallin, Henrik på tredje samt Michael Söderlund. USA med Matt Biondi på slutsträckan tog guldet på tiden 7.12,51 – nytt VR.

22 nov: Jasmin Krohn i Västra Frölunda fyller 50. Jasmin är född i Göteborg 1966 och där tävlade hon i skridsko för IFK Göteborg när hon var med i tre raka OS, Calgary 1988, Albertville 1992 och Lillehammer 1994. I inomhushallen i Calgary blev hon efter tre mycket bra åk, 28:a på 500 (42,81-nytt personrekord), 10:e på 3000 (4.25,06) och 8:a på 5000 m (7.36,56). Yvonne van Gennip fixade tre guld åt Holland, på 1500, 3000 (4.11,94) och nya OS-sträckan

(för damer) 5000 m på 7.14,13 – nytt VR. Bonny Blair, USA, vann 500 m på 39,10 och östtyskan Christa Rothenburger 1000 m. I Albertville på en provisorisk utomhusbana där vädrets makter härskade kom hon 13:e på 1500 m (2.09,62), 11:a på 3.000 m (4.31,98) efter att ha tappat flera placeringar på sista varvet samt också fin 11:a på 5.000 m (7.50,64) sedan hon fått åka ensam då polskan Ewa Wasilewska ej kom till start. De tre gulden togs av tyskan Jacqueline Börner, 2.05,87, samt av hennes landsmaninna Gunde Niemann (-Stirnemann-Kleemann) på tiderna 4.19,90 respektive 7.31,57. I Lillehammer åkte hon inte så bra på 3.000 m, där placeringen blev 20:e på 4.33,34, och därför fick hon inte var med på 5.000 m där bara 16 åkare fick starta. Vann 3.000 m gjorde ryskan Svetlana Bazjanova på 4.17,43.

23 nov: Bengt Hagander i Djursholm fyller 60. Bengt är född i Malmö 1956 och tävlade där i segling för Malmö SS när han var med i Los Angeles 1984. I klassen Flying Dutchman (tvåmans centerbord) hade Bengt och klubbkompisen Magnus Kjell vissa förhoppningar efter VM-silver 1982. Serien 9-7-11-5-9-11-13 och 87 poäng räckte dock bara till en 9:e-plats. Vann gjorde USA:s Jonathan McKee/Carl Buchan med serien 2-1-2-3-1-4-6 och 19,7 poäng.

30 nov: Kjell Jacobsson i Järfälla fyller 80. Kjell är född 1936 i Tåsjö (Ångermanland) och tävlade för Spånga-Hässelby PSK när han var med i München 1972 och Montreal 1976 i klassen fripistol. Placeringarna blev 10:a (554) resp. 14:e (552). I Hochbrück, ca 20 km från OS-byn i München kom Kjells fina prestation helt i skuggan av Ragnar Skanåkers guld på 567

poäng. Kjells serie var 92-91-93-94-92-92 att jämföra med Skanåkers 98-92-95-94-97-91. Intill Kjell sköt 66-årige Owen Philips, Belizes ende deltagare 1972, som kom på 59:e och sista plats med 376 efter serien 49-70-57-61-73-66. I Montreal var Kjells serie följande: 91-91-93-97-91-89. Östtysken Potteck vann på nytt VR, 573 och Ragnar Skanåker kom 5:a på 559. Owen Philips, nu 70 år, var med i Montreal också – dock bara i gevär korthåll ligande där han blev 84:a och sist på 544. 1972 var han 101:a och sist i denna gren på 555 poäng. Owen är därmed en av de äldsta OS-deltagarna under OS-historiens 115 år. Svenske skytten Oscar Swahn, 72 år 1920, är fortfarande den äldste deltagaren i ett OS.

3 dec: Kent Larsson i Borås fyller 65. Han är född i Borås 1951 och representerade Öresjö SS när han 1980 var med i Moskva i rodd – fyra utan styrman – där den svenska båten kom 10:a. Från aktern räknat satt Kent, Pär Hurtig, Jan Niklasson och Göran Johansson och de kom 5:a och sist i sitt försöksheat. I uppsamlingsheatet kom de 4:a med Kuba bakom och i B-finalen åter 4:a på 6.23,61 och återigen var Kuba efter. Frankrike vann B-finalen på 6.19,06 och Östtyskland guld på 6.08,17.

4 dec: Tord Karlsson i Kiruna fyller 75. Tord föddes också där 1941 och tävlade i backhoppning för IFK Kiruna. Han var med i Grenoble 1968 och kom där 43:a i lilla backen (70 m) och 32:a i stora backen (90 m). 70-metersbacken i Autrans var ingen toppkonstruktion och när sedan arrangörerna strödde ut salt för att mjuka upp isbildning förstördes glidet. Nu vann Jiri Raska, Tjeckoslovakien, på 216,5 poäng och han var ensam att få 18 poäng av en

domare i denna tävling. Raskas hopplängder var 79 + 72,5 m medan Tord hoppade 67,5 och 69,5. Övriga svenskar var Kurt Elimää (37:a), Ulf Norberg (48:a) och Mats Östman (49:a). Avslutningdagens tävling i Saint Nizier vanns av Vladimir Belousov, Sovjet, med hopp på 101,5 och 98,5 m som gav 231,3 poäng. Tord blev bäste svensk på 179,2 poäng (hopplängder 91+87,5). Kurt Elimää (37:a igen), Mats Östman (52:a) och Kjell Sjöberg (53:a) var de övriga och backtränaren, handbollsmålvakten Roland Mattsson hade inte mycket att glädjas åt i Grenoble. Se även Mats Östman, 4 oktober ovan.

4 dec: Eric Carlgren, Hemsön, fyller 70. Eric är född i Malmö 1946 och tävlade för Västerås IK Friidrott när han var med 1972 i München där han sprang första sträckan i stafettlaget 4x400 m (de övriga var Erik Carlgren, Anders Faager, Kenth Öhman och Ulf Rönner). Sverige kom 3:a i första kvalheatet och gick vidare på tid. Storbritannien vann (3.01,26) och Kenya kom tvåa (3.01,27).

Nytt svenskt rekord i försök (3.03,05) och sedan i final (3.02,57) räckte till en 7:e plats, placeringen efter Finland som hade 3.01,12. Kenya vann finalen på 2.59,83 efter att slutmannen Julius Sang passerat tre lag. Storbritannien kom 2:a (3.00,46) före Frankrike (3.00,65). Se även Ulf Rönner ovan 3 oktober.

5 dec: Jyrki Ponsiluoma i Östersund fyller 50. Han (och en tvillingbror) föddes 1966 i Kurikka, Finland, och kom 1969 till Sverige (Märsta) där han som 13-åring blev svensk medborgare 1979. Jyrki tävlade i längdskidor för Åsarne IK när han var med på den inledande skiddistansen i Albertville 1992, 30 km klassisk stil. För

första gången i OS tog ett land en trippel på denna distans och det var Norge som svarade för bedriften, ett Norge som aldrig vunnit distansen tidigare vare sig i OS eller VM. Sverige stod för en helt godkänd breddinsats med Christer Majbäck som 6:a (1,44 efter segraren), Niklas Jonsson 7:a (2,50 efter), Jyrki 8:a (2.56 efter) och Janne Ottosson 11:a (3.06 efter). Vegard Ulvang vann på 1.22.27,8 – 46 sekunder före OS-debutanten Björn Daehlie och 1,15 före Terje Langli. Erling Jevne var 5:a och den ende ickeskandinav bland de åtta främsta var italienaren Albarello som kom 4:a, 1,28 efter Ulvang. Jyrki hade följande placeringar vid mellantiderna: 27 (1,9 km) -17 (8,6 km) -11(15,0 km) -10 (23,6 km) och var bland de åkare som avslutade snabbast.

8 dec: Henry Nordin i Malmö fyller 95. Han är född i Högseröd (Eslövs kommun) 1921 och fäktades för Malmö FK av 1919 när han var med i Helsingfors 1952 i sabelklassen. Ungarna dominerade totalt tävlingen i tennishallen i natursköna Westend, ca 7 km från centrum i Helsingfors, och tog alla medaljer med Pal Kovacs som nummer ett. Henry gick till andra omgång-

en och var nära en semifinalplats. I första omgången mötte Henry rumäna Tudor, belgaren van der Auwera, schweizaren Amez-Droz, tysken Liebscher, Knödler från Saarland och Lopéz x 2, en från Venezuela och en från Guatemala. I kvartfinalpoolen kom motståndet från fransmannen Lefèvre (slutade 6:a), italienaren Daré (slutade 4:a), polacken Pawlowski, österrikaren Loisel, egyptiern Rahman, britten Anderson och nämnde Amez-Droz. Henrys slutplacering kan beräknas till 25:a av 66 startande. Bo Eriksson var den andre svensken i sabel och han blev utslagen i första omgången.

9 dec: Helene Persson i Sandnes i Norge fyller 50. Helene är född i Farsta 1966 och tävlade i konståkning för Stockholms ASK när hon var med i Albertville 1992. Efter det obligatoriska programmet låg Helene på 24:e plats och var klar för final. På mellanliggande träning skadade hon sig så oturligt att hon inte kunde fortsätta tävlingen. Vann guld för amerikanskan Kristi Yamaguchi trots fall och även tvåan Mitori Ito från Japan råkade ut för fall liksom övriga fyra av de som slutade topp sex. Fransyskan Surya Bonaly, som kom 5:a, utförde den första kvinnliga kvadrupeln till hemmapublikens förtjusning.

11 dec: Lars Hindmar i Mölndal fyller 95. Lars, som är medlem i SOF, föddes i Borås (med efternamnet Karlsson) 1921 och han var med i gångtävlingarna Helsingfors 1952 och i Melbourne 1956 då han representerade Malmö AI. 1952 var Lars med på 10.000 m där han blev trea i sitt försöksheat på 47.06,0 för att sedan blev diskad i finalen. John Mikaelsson vann guld på 45.02,8 medan Arne Börjesson blev utslagen som 7:a i sitt

försöksheat på tiden 47.32,4. I Melbourne var 10.000 m på bana ersatt av 20 km landsväg och kortdistansspecialisten Lars, med nummerlapp 15 på bröstet, råkade än en gång ut för diskvalifikationens bannstråle. Letten Leonid Spirin, tävlades för Sovjetunionen, vann trots att han tilläts springa under en hård slutspurt och den andre svensken i loppet, John Ljunggren, blev därför fyra och utan medalj.

14 dec: Stefan Ingvarsson i Värnamo fyller 70. Stefan är född i Värnamo 1946 och tävlade i gång för Värnamo GK när han var med i Mexico City 1968 och i München 1972. I den påfrestande mexikovärmen kom Stefan på en fin 8:e-plats på 20 km (1.36.43,4). Vann gjorde Vladimir Golubnitjev på tiden 1.33.58,4 - tre meter före småspringande mexikanen Pedraza. På 50 km vann östtysken Christoph Höhne medan Stefan tvingades bryta. Stig Lindberg gick in på en finfin 5:e-plats. I München gick Stefan, med nummerlapp 849 på bröstet, in på en 15:e-plats på 50 km (4.21.01,0). Stefan hade sällskap med de två övriga svenskarna i 35 km men sedan gick nr 855 Mats Tenggren (12:a på 4.16.36,6) och nr 838 Daniel Björkgren (13:e på 4.20.00,0) ifrån Stefan. Vann gjorde västtysken Bernd Kannenberg på 3.56.11,6.

16 dec: Lars Björn fyller 85 och han bor i Stockholm där han också är född. Lasse spelade ishockey i Djurgårdens IF och spelade back i Tre Kronor i tre raka OS 1952-60. Brons i Oslo, 4:a i Cortina och 5:a i Squaw Valley är lagets placeringar. 1960 hade han oturen att skadas i kvalmatchen mot Kanada och fick sedan avstå hela slutspelet varför hans OS-spel där inskränkte sig till endast denna match. Sam-

manlagt spelade Lasse 14 matcher i OS (6 + 7 + 1) i backpar med Betz Zetterberg (7 ggr), Göte Almqvist (4), Sven Thunman, Åke "Plutten" Andersson och Rolle Stoltz (vardera 1)

Bonusinfo från Olympiaboken: Lasse Björn gjorde sin första stora internationella turnering när Tre Kronor tog OS-brons och EM-guld i Oslo 1952. Djurgårdsbacken med den enorma fysiken (en gång JSM-vinnare i rugby) kom att under många år bli synonym med det hållfasta svenska försvaret. Hårdtacklande Björn fruktades, men fick också ta emot smällar, inte sällan tjuvsmällar. Hans backspel med Roland Stoltz i Djurgården och Tre Kronor är legendariskt – styrka, teknik och smartness i ett.

Lars Björn var lagkapten då Sverige vann VM/EM i Moskva 1957. Samma titlar tog Björn i Schweiz 1953. Totalt 66 tävlingsmatcher i Tre Kronor (11 mål), 103 övriga landskamper (16) och 70 matcher mot klubbtag och diverse kombinationer (7).

Han utsågs 1954 till VM:s bäste back och valdes 1998 in i Internationella Ishockeyförbundets Hall of Fame. I Djurgården var Lasse Björn med om att vinna

SM vid inte mindre än nio tillfällen: 1950, 54, 55, 58, 59, 60, 61, 62, 63.

Lasse är morfar till Douglas Murray, född i Bromma 1980, som var med i OS 2010 då han representerade San José Sharks. Tre Kronor fick då placeringen 5:a.

20 dec: Christer Stenberg i Stockholm fyller 60. Christer är född i Stockholm 1966 och han representerade PK Hel-las/Neptun när han var med i vattenpolo i Moskva 1980 där Sverige kom 11:a. För första gången sedan 1952 fanns ett svenskt vattenpololag med i OS – en plats man fick efter många avhopp av OS-boj-kottande nationer. Christer (med nr 6 på badmössan) spelade med i Sveriges samtliga matcher: Spanien 3-7 (0-2,1-1,0-0,2-4), Christer två mål; Italien 4-4 (2-1,2-1,0-1,0-1), Christer ett mål; Sovjet 1-12 (0-3,1-2,0-4,0-3), Grekland 5-9 (3-1,0-4,2-3,0-3), Christer tre mål; Italien 3-8 (1-3,1-3,0-0,1-2), Rumänien 3-8 (1-1,1-2,1-1,0-4), Australien 4-9 (1-2,2-2,0-2,1-3), Christer ett mål, och Bulgarien 8-6 (0-2,3-1,1-0,4-3). Sovjet vann finalen mot Jugoslavien med 8-7.

20 dec: George Cramne i Johanneshov fyller 50. George föddes i Liberias huvudstad Monrovia. Som barn kom han till Västerås, där han under BK Rapids tränare Kjell Fredriksson fick lära sig boxningens hemligheter. Han var med i OS i Seoul 1988 (boxades då för IF Linnea i Stockholm)

21-åringen blev en av lättviktens stora profiler (-60 kg) och tog sin ända till final, detta efter fyra segrar – mot Mkangala (Malawi) poäng 5-0; Carruth (Irland) k.o. Rond 1 efter 2,59; Kane (Storbritannien) poäng 4-1 och Enkhbat (Mongoliet) poäng

3-2. Scotts finalplats var den första svenska i OS sedan 1952 (Ingemar Johansson). Men något första blågult boxningsguld blev det inte. Östtysken Andreas Zülov visade sig både för snabb, smart och boxningskunnig – poängsegern 5-0 för tysken var solklar.

Bonusinfo från Olympiaboken: Träningsvilligheten var väl inte alltid den bästa, men med Fredrikssons hjälp utvecklades Cramne till en utmärkt fighter.

Cramne, senare Scott, förblev i ramp-ljuset även efter OS 1988. Han gick över till proffsläggret och boxades 1991–2001 46 matcher, 41 segrar och 5 förluster. 1995 blev han WBU:s förste världsmästare i lättvikt. Detta efter seger mot Rafael Ruelas. Bältet hölls i två år, innan Scott frivilligt gav upp det och utmanade om WBC-kronan. Mästaren Stevie Johnson blev honom dock för svår. På senare år har Scott sadlat om till kickboxning, han har också synts i TV-program som "Mästarnas Mästare" och "Let's Dance". SM-guld i fjädervikt 1986, i lättvikt 1987, 88, 90 och 91.

21 dec: Sune Carlsson i Saltsjöbaden fyller 85. Sune är född i Stockholm där han seglade för Rastafloftiljen när han var med i Rom 1960 som rorsman i Starbåtsklassen. Med lillebror Per-Olof (f. -42) som gäst kom han 10:a ned båten Mari. Vann gjorde Sovjet där Timir Pinegin var rorsman och Fedor Sjutkov gäst i båten med namnet Tornado. 26 båtar kom till start i Neapelbukten under Vesuvius mäktiga silhuett den 29 augusti med avslutningsdag 7 september. Här den jämna placeringsserien för svenskarna (tid för båten inom parentes): 8 (2.48,12) – 8 (2.32,47) – 12 (2.28,26) – 11 (2.51,11) – 10 (2.32,33) – 9 (2.39,58) – 12 (2.27,57)

26 dec: Eric Nilsson i Arbrå fyller 90. SOF-medlemmen Eric är född i Ånge (Borgsjö socken) i Medelpad och representerade IFK Sundsvall när han var med i Helsingfors. Den 23 juli 1952 sprang Eric i det andra försöksheatet på 3000 m hinder som vanns av britten och blivande bronsmedaljören John Disley på 8.59,4. Eric kände direkt att något inte stämde och hans tid i mål blev 9.25,0 blev en besvikelse – 11:a i heatet och endast amerikanen Browning Ross bakom sig. Bara 20 dagar tidigare hade Eric sprungit på 9.00,8 i OS-uttagningsarna på Stadion. Kanske var det Gösse Holmérs hårda schema på träning inför OS som tog musten ur Eric och Gunnar Karlsson-Tjörnebo, som visserligen gick till final men som där kom sist på 10.26,4. Tredje svensk i hinder, Curre Söderberg, klarade dock påfrestningarna och blev 5:a i finalen på 8.55,6. Vann på tiden 8.45,4 gjorde USA:s Horace Aschenfelder (jobbade f.ö.som FBI-agent vid den här tiden) som jagade ikapp och sedan musten ur favoriten, ryssen Vladi-

mir Kazantsev som tappade sex sekunder från sista vattengraven och gick i mål på 8.51,6. Det tål nog också att berättas om dåtidens träningsförhållanden för Eric – arbete sex dagar i veckan, ingen träning på idrottsplats med vattengrav utan det var främst Bergsåkers travbana som fick fungera som träningsanläggning.

29 dec: Rolf Magnusson fyller 95 och är bosatt i Stockholm där han också är född. Han tävlade i florettfäktning för Stockholms AF när han var med i Helsingfors 1952 i Florett. Individuellt vann Rolf sin grupp i första rondan efter att ha vunnit fem av sex matcher. I rond 2 var Rolf nära att gå vidare men efter två segrar och tre förluster hade han fler mottagna stötar (23) än USA:s Nate Lumell (20). Rolfs placering kan beräknas till 19:e bland 61 startande. Vann gjorde fransmannen Christian d’Oriola. I lag tillsammans med Bo Eriksson, Sven Fahlman och Nils Rydström, slog Sverige Australien med 15-3 innan det blev förlust mot Egypten (6-10) och Italien (1-9). Sveriges placering kan beräknas till delad 7:a av 15 startande nationslag.

29 dec: Marita Skogh i Åmål fyller 60. Hon föddes där 1956 och paddlade kanot för Åmåls KK när hon var med i Montreal 1976. I klassen K-1, 500 m kom 19-åriga Marita 7:a i sitt försöksheat på 2.22:14 med endast 32-åriga fransyskan Bonetat bakom sig. Segertiden i loppet var 2.12,38 och blivande guldvinnaren Carola Zirzow från Östtyskland var tvåa på 2.12,54.

I uppsamlingsheat gick det mycket snabbare för Marita, 2.14,60, men det fattades halvannan sekund upp till danskan Kate Olsen för att gå vidare till semifinal. Carolas segertid i finalen var 2.01,05.

Avlidna Olympier

– nedtecknat av Tommy Wahlsten

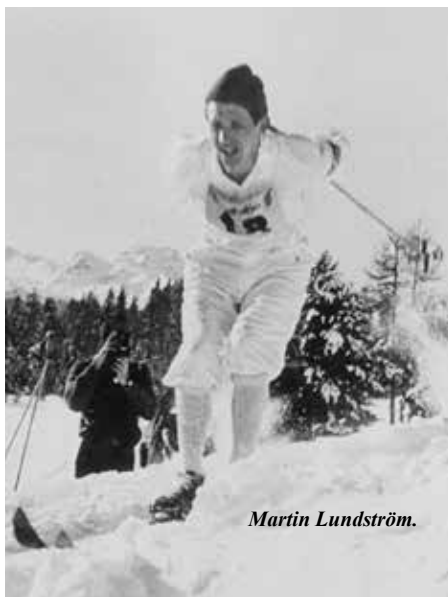
Sture Landqvist föddes i Göteborg den 15 januari 1925 och avled den 2 februari 2016, 91 år fyllda. Han representerade IK Vikingen, Göteborg, när han sprang 1500 m i OS 1952 i Helsingfors. Han gick via försöksheat II (2:a på 3.52,2) till semifinal där han kom 8:a av 12 i fältet på 3.51,4. Norrmannen Boysen tog 6:e och sista finalplats på 3.51,0. Olle Åberg och Ingvar Ericsson gick båda till final från den andra semifinalen. I finalen blev Olle 7:a på 3.47,0. Barthel, Luxemburg, vann på 3.45,2 och Ingvar Ericsson kom 8:a på 3.47,6.

Ingrid Apelgren föddes den 3 maj 1923 i Bro och avled den 6 februari 2016 i Upplands-Väsby, 92 år fyllda. Hon tävlade i kanot för Kanotklubben Glid i Upplands Väsby när hon var med i OS i London 1948 där hon blev placerad på KI-500 m.

Nore Westin föddes den 29 september 1937 i Lappträsk (nv om Haparanda ca 50 km med bil) och avled den 9 februari 2016, 78 år fyllda. Han tävlade för F 21 IF i Luleå när han var med i skidskytte 1968 i Grenoble. Banan var på 20 km och 20 skott sköts på 150 meters avstånd. Träff utanför pricken bestraffades med en minuts tillägg och helbom med två minuter. Nore fick sju minuters tillägg och slutade på plats 30 (av 60 startande) med sammanlagda tiden 1.28.09,4. Magnar Sohlberg, Norge, vann på 1.13.45,9 (alla träff) och de övriga svenskarna var Lars-Göran Arwidson (17:e), Olle Petrusson (19:e) och Holmfrid Olsson (20:e).

Göte Gåård föddes den 23 november 1931 i Grums och avled den 25 april 2016 i Borgvik, Grums, 84 år fyllda. Han tävlade i skytte för Karlstads JSK när han var med i München 1972 i nya klassen viltmål (vildsvin 50 m – regelbundna lopp) där han kom 6:a på 553 poäng (274+279). Bara 87 i första serien innebar sämst av de 26. Yakow Zhelezniak, Sovjet, vann på 569 (289+280) nytt VR. Karl-Axel Karlsson kom 8:a på 551 (281+270).

Martin Lundström föddes den 30 maj 1918 i Tväriliden Norsjö och avled den 30 juni 2016 i Umeå, 98 år fyllda. Helt överraskande blev Lundström hela Sveriges "Guld-Martin" efter de två gulden i S:t Moritz. Sverige vann stafetten med en marginal på 8.58 före Finland och Martin som körde slutsträckan hade så god tid på sig att han stannade och vallade om i det svåra föret. Det första guldet, tre dagar tidigare, tog han i ren ilska sedan han blivit placerad som förste svensk i loppet.

Guldet var ju vikt för ”Mora-Nisse”, Nils Östensson eller Nisse Täpp. Men det blev den lille timmerhuggarsonen som tog hem spelet med över 30 sekunder före Östensson.

Det såg länge ut att inte ut att bli någon riktig karriär för honom. All träning skötte han hemma på gården och 1939, som 21-åring, drabbades han av TBC och fick ligga på sanatorium sex månader i Sollefteå. Han gjorde dock SM-debut 1941 men det var först 1946, då han gick över till IFK Umeå, som de stora framgångarna kom i skidspåret. 1948 blev Martins stora, bland annat detroniserade han skidkungens ”Mora-Nisse” Karlsson och vann 18 km i Holmenkollen. Hans främsta lopp efter guldåret 1948 var tredjesträcken vid VM-stafetten 1950 då han grundlade svenska segern. Totalt vann han tre individuella SM-guld och ytterligare tre i stafett.

På äldre dagar vann han även en rad VM-guld för veteraner och som pensionär åkte han faktiskt snabbare än i guldloppet 1948.

Efter karriären blev han lokalpolitiker, han satt med i både kommunalfullmäktige i Umeå och Västerbottens Landsting, där han drev frågor om idrott och fritid. Med tiden öppnade han en kombinerad jakt och sportaffär (Martins Vapen & Sport) i Umeå, samt var även ordförande i IFK Umeås huvudstyrelse under 17 år.

KÄLLA: Olympiaboken

Lennart ”Klimpen” Häggroth, född den 20 mars 1940 i Övertorneå, avled den 28 augusti 2016 i Skellefteå, 76 år fyllda. ”Klimpen” hockeyfostrades i Kiruna AIF, var utrustad med blixtrande reaktioner. Hans närkampsräddningar i VM-matchen mot Canada i Colorado Springs 1962 gick till svensk ishockeyhistoria. Tre Kronor

vann för första gången en tävlingsmatch mot ishockeyns hemland och tog ett avgörande steg mot VM- och EM-guld

– ”Klimpen” själv utsågs till turneringens bäste keeper.

På långskott var Skellefteå AIK-målvakten betydligt mer mänsklig. Ett par sådana smet förbi ”Klimpen” i OS-matchen mot Sovjet 1964. Kjell Svensson, som inlett turneringen som nummer ett, återkom mellan stolparna i avslutningsmatchen mot Tjeckoslovakien.

Häggroth, med högstaserier spel i Skellefteå och Clemensnäs, uppmärksammades efter karriären då han öppenlydligt skrev om sina alkoholproblem under och efter hockeykarriären.

Totalt i Tre Kronor nio spelade tävlingsmatcher (13 som reserv); 17 övriga landskamper (15) och 5 matcher mot klubblag och diverse kombinationer (5).

KÄLLA: Olympiaboken

Posttidning

Returadress:

B

 PORTO
BETALT

 SOF c/o Håkan Sundström
Selmedalsvägen 72 III
129 37 HÅGERSTEN

Inbjudan till SOF:s höstträff 2016

Sveriges Olympiahistoriska Förening kallar till höstträffen 2016

OS i Stockholm och Åre 2026:

– Vad kan vi lära oss av tidigare ansökningar?

Stockholms stad har i samråd med Sveriges Olympiska Kommitté beslutat att göra en fördjupad studie om Stockholms förutsättningar att, tillsammans med Åre och eventuellt flera andra kommuner, arrangera de olympiska vinterspelen och Paralympics 2026.

Olof Öhman, tidigare idrottsdirektör i Stockholm, är ansvarig för utredningen, som beräknas bli klar i november.

Program:

Olof Öhman berättar om utredningen.

Därefter startar en paneldiskussion med följande deltagare:

Stefan Bergh	Generalsekreterare Riksidrottsförbundet
Mats Hulth	Finansborgarråd i Stockholm 1994–1998
Lars Liljegren	Ordförande i Stockholms idrottsförbund 1985–2007
Göran Långsved	Ordförande i "Stockholm 2004"
Olof Stenhammar	VD i "Stockholm 2004"
Olof Öhman	OS-utredare, tidigare idrottsdirektör i Stockholm
Samt	en representant från Sveriges Olympiska Kommitté

Datum: Torsdag den 17 november 2015

Tid: 18.00–21.00.

Plats: Riksidrottsmuseet, Djurgårdsbrunnsvägen 26. Buss 69, hållplats Sjöhistoriska museet.

Anmälan: Senast torsdagen den 10 november till Karl Örsan via e-post karl.orsan@rf.se eller per telefon 070-684 46 71.

Måltid: Efter paneldiskussionen erbjuder vi en mättande smörgås och dryck för fortsatta samtal under trevlig samvaro.

Pris måltid: 150 kronor inklusive dryck, betalas kontant i samband med mötet.

OBS: Höstmötet är öppet även för icke-medlemmar. Sprid gärna information om det till intresserade i er omgivning. De är även välkomna att delta vid eftersitsen. Antalet platser är begränsat, så anmäl er i god tid.

Arrangemanget sker i samarbete med Riksidrottsmuseet och Svenska Idrottshistoriska Föreningen, SVIF.

(Med reservation för eventuella ändringar.)

